

K. Arulsothi

1984

(104)

8

சோஷலிஸம்

K. Arulsothi

Nathan

தத்துவமும்

நடைமுறையும்

J-C-C 9^A

2-10-1984

சோவியத்

சீக்தாந்த

அரசியல்

பத்திரிகைகளின்

மாதாந்த

மஞ்சர்

அன்பளிப்பு

மாநாட்டின் பிரதிநிதிகள்

30

6 நாவல்தி
செய்தி
ல்தாமனத்
தயாரிப்பு

27. சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா
மாவத்த, கொழும்பு 7 யுள்ள
சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசு
கள் ஒன்றிய தூதரகத் தகவல்
பிரிவின் தலைவர் வி. ஆர்:
குலாந்தா அவர்களால் கொழும்பு-
10, 93, மாளிகாகந்த ரோட், மரு
தானையிலுள்ள பிரகதி அச்சகத்தில்
ஆச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

உள்ளடக்கம்

இன்றைய விவகாரங்கள்	அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளரின் கேள்விகளுக்கு செர்னென்கோவின் பதில்கள்	03
சமாதானம், படைக் குறைப்புக்கான வாய்ப்புக்கள்	சோவியத் அரசாங்கம் விடுத்துள்ள அறிக்கை	06
மார்க்ஸியம்-லெனினியமும் எமது காலமும்	மிகையில வாஸிலியேவ் நியூக்லியர் சகாப்தத்தில் சமாதான நெறி	08
வரலாறும் அனுபவமும்	போர் எதிர்ப்புச் சூழல்: சமாதானம், நம்பிக்கையின் உளவியல்	15
சோவியத் சமுதாயம்: வாழ்வும் பிரச்னைகளும்	நிக்கலாய் கராபனோவ் மார்க்ஸியம்-லெனினிய சமாதானத் தத்துவம்	20
இன்றைய உலகமும்	ரொஸ்டிஸ்லாவ் உல்யானோவ்ஸ்கி முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதை பற்றிய லெனினியக் கருத்தமைப்பு	24
வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்னைகள்	உம்ஜாஜின் செதன்போல் வாகைகுடிய பாட்டாளிகளுடன் கூட்டணி	28
ஏகாதிபத்தியத்தின் சுயருபம்	ஐக்கியப்பட்ட சோவியத் அரசின் உருவாக்கம்	33
இன்றைய உலகமும்	நிக்கலாய் பாய்கோவ் சோவியத் பொருளாதார முன்னேற்றம்	37
வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்னைகள்	சோவியத் மாணவர்களின் உரிமைகளும் கடமைகளும்	41
ஏகாதிபத்தியத்தின் சுயருபம்	சமத்துவமுள்ளோரின் ஒத்துழைப்பு	44
இன்றைய உலகமும்	கியூபா: அமெரிக்கக் கண்டத்தின் சுதந்திர நாடு	49
வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்னைகள்	பேராசிரியர் காரென் புருட்டென்ஸ் எண்பதாம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் யூரி இர்வின	53
ஏகாதிபத்தியத்தின் சுயருபம்	முன்னணிப்படை கட்சிகள்	57
ஏகாதிபத்தியத்தின் சுயருபம்	நிக்கலாய் ஏரமோஷ்கின் ஏகாதிபத்தியத்தின் நவகாலனியாதிக்கக் கொள்கை	62

இன்றைய விவகாரங்கள்

அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளரின் கேள்விகளுக்கு செர்னென்கோவின் பதில்கள்

பிரபல அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளர் ஜே. கிங்ஸ்பரி-ஸ்பித்தின் கேள்விகளுக்கு சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளரும் சோவியத் யூனியன் சுப்ரீம் சோவியத் தலைமைக் குழுவின் தலைவருமான கொன்ஸ்தாந்தின் செர்னென்கோ அளித்த பதில்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

கேள்வி: 1985 நிதியாண்டுக்கான பாதுகாப்பு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து ரீகன் நிர்வாகத்தின் இராணுவத் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு குறித்த விவாதத்தின்போது, சோவியத் யூனியனும், இதர நாடுகளும் புறவெளியில் செயற்கைக்கோள்-எதிர்ப்பு ஆயுதங்களைச் சோதனை செய்யாமல் இருக்கும் பட்சத்தில் அத்தகைய அமெரிக்கச் சோதனைகளைத் தடைசெய்யும் வகையில் ஓர் திருத்தத்தை அமெரிக்கக் காங்கிரஸின் பிரதிநிதிகள் சபை நிறைவேற்றியது. மேற் கூறப்பட்ட வாக்களிப்பை முன்னிட்டு, அமெரிக்காவின் நடவடிக்கைகளுக்கு இசைவான பதில் நடவடிக்கையாக, இன்னும் ஓராண்டு அல்லது அதிகமான காலத்திற்குச் செயற்கைக்கோள்-எதிர்ப்பு ஆயுதச் சோதனைகளை முடக்கி வைப்பதற்கு சோவியத் அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளுமா?

பதில்: புறவெளிக்கு ஆயுதப் போட்டிப் பரவும் சாத்தியக் கூறுகள் குறித்து அமெரிக்க நாட்டாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்டுள்ள கவலையை, பிரதிநிதிகள் சபையில் நடைபெற்ற வாக்கெடுப்பு பிரதிபலிக்கின்றது என்பது தெளிவு. இத்தகைய கவலை கொள்வதற்கு எல்லா முகாந்திரமும் உண்டு. இப்போதைய பிரச்னை இதுதான், விண்வெளி இராணுவமயமாக்கப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் அதுவே மனித இனம் முழுமைக்கும் பயங்கரமான ஆபத்தை விளைவிப்பதற்கு முலகாரணமாகிவிடும்.

சோவியத் யூனியனைப் பொறுத்த வரையில், அது புற வெளி அமைதியுடன் இருக்கவேண்டும் என்ற உறுதியுடன் கூறி வருகின்றது. இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவும் பொருட்டு, சோவியத் யூனியன், புறவெளியில் செயற்கைக்கோள்—எதிர்ப்பு ஆயுதங்களை நிறுத்தி வைக்காது என்ற ஒரே தரப்பான உறுதிமொழியைக் கடந்த ஆண்டிலேயே அறிவித்துள்ளது; வேறு விதமாகச் சொன்னால், அமெரிக்கா உட்பட இதர நாடுகள் புறவெளியில் எந்தவிதமான செயற்கைக் கோள் எதிர்ப்பு ஆயுதங்களையும் நிறுத்தி வைக்காத வரையில் அவற்றைப் புறவெளியில் ஈடுபடுத்தி வைப்பதை சோவியத் யூனியன் ஒரு தரப்பாகக் கைவிடும் என்று அதற்குப் பொருள். செயற்கைக் கோள்—எதிர்ப்பு ஆயுதங்களை விண்வெளியில் செலுத்திச் சோதனை செய்வதிலும் சோவியத் யூனியன் ஈடுபடாது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

சோவியத் யூனியன் அறிவித்த இந்த முடிவு தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. அதே நேரத்தில், ஏற்கனவே உள்ள இத்தகைய அமைப்புக்களை அழித்துவிடுவது உட்பட செயற்கைக் கோள் எதிர்ப்பு ஆயுதங்களை முழுமையாகத் தடைசெய்வதை நோக்கிய பாதையில் இந்த முடிவு முகலாவது படி என்றுதான் நாங்கள் கருதுகின்றோம். இக்காரணத்திற்காகத் தான் நாங்கள் இது குறித்து, ஓர் உடன்பாட்டை எய்தும் நோக்கத்துடன், எந்தவிதமான தாமதமுமின்றி, அதிகாரபூர்வமானப் பேச்சு வார்த்தைகளில் ஈடுபடுமாறு அமெரிக்காவுக்கு பரிந்துரை செய்கின்றோம்.

இப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக சோவியத் யூனியன் முன்வைத்த ஸ்தூலமான பிரேரணைகள் யாவும் அறிந்ததே. அவை ஐ நா உறுப்பு நாடுகளின் மகப் பெரும்பான்மையான அங்குகளின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளன. அமெரிக்க அரசாங்கம் மட்டுமே அவற்றை எதர்க்கின்றது.

கேள்வி: செயற்கைக் கோள்—எதிர்ப்பு ஆயுதங்கள் சோதனை முடிக்கப்படுவதை முக்கியமாக, இருதரப்பிடமும் உள்ள தேசியத் தொழில் நுட்பச் சாதனங்களின் மூலமாக கண்காணிக்க முடியும் என்று சோவியத் யூனியன் உறுதியுடன் நம்புகின்றது. பிரபல அமெரிக்க நிபுணர்களின் அறிக்கைகளும் இத்தகைய முடிவுக்குச் சாதகமான உள்ளன.

பதில்: பூமியை வலம் வரும் தன்மை கொண்ட செயற்கைக் கோள் எதிர்ப்பு—ஆயுதங்களை புறவெளியில் செலுத்தாதிருக்கும் முடிவை இரு தரப்புக்களும் எந்த அளவுக்குக் கடைப்பிடிக்கின்றன என்பதை ஒருதரப்பின் வசமுள்ள விண்கலக் கண்காணிப்புச் சாதனங்களின் வாயிலாக உறுதியுடன் கண்காணிக்க முடியும். குறைவான

சுழல் வட்டப் பாதையில் இயக்கப்படும் செயற்கைக் கோள்—எதிர்ப்பு அமைப்புக்களைப் பொறுத்த வரை, ஏற்கனவே கூறப்பட்டவற்றோடு கூட, நிலம், உலக மாகடல்கள், மற்றும் விண்வெளியில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள அமெரிக்கா மற்றும் சோவியத் யூனியனுக்குச் சொந்தமான இதர ரேடியோ—இலத்திரன் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி கண்காணிக்க முடியும். தெளிவற்ற சூழ்நிலைகளில் தகவல் மற்றும் ஆலோசனைகள் பரிமாற்றத்தின் வாயிலாக இதைச் செய்யலாம். தேவை ஏற்பட்டால் இதர வழி முறைகளையும் நாம் உருவாக்கலாம்.

கண்காணித்தல் உட்பட இது சம்பந்தமான எந்தப் பிரச்சனைகளுக்கும் பயனுள்ள தீர்வுகூறும் உண்மையான அக்கறை இருக்கும் பட்சத்தில், அவற்றை, செயற்கைக் கோள்—எதிர்ப்பு மற்றும் பொதுவாக விண்வெளியை இராணுவமயமாக்குவதிலிருந்து தடுக்கும் பிரச்சனைகள் குறித்து சோவியத் யூனியன் பரிந்துரைத்த பேச்சுவார்த்தைகளின் போது, வெற்றிகரமாகத் தீர்க்கலாம்.

இதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்து விரும்புகிறேன்: விண்வெளியில் ஆயுதங்கள் இன்னும் ஈடுபடுத்தி வைக்கப்படாத நிலையில், விளைவுகளை முன்கூட்டியே கணிக்க முடியாத விண்வெளி ஆயுதப் போட்டியின் இதுவரை பெரும் முன்போதல்கள் ஏற்படாத நிலையில், எவ்விதத் தாமதமுமின்றி இப்பிரச்சனை குறித்து ஒரு உடன்பாடு எய்தப்படவேண்டும். நாளை என்பது காலம் கடந்ததாகி விடும்.

இராணுவ அணுகூலங்களைப் பெறும் நம்பிக்கையில், புறவெளியை இராணுவமயமாக்கும் பாதையைக் கடைப்பிடிக்கும் சுதந்திரம் தங்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று உணர்வுபூர்வமாக விரும்புவவர்கள்தான், புறவெளியில் ஆயுதப் போட்டியைக் கட்டுப்படுத்துவது சம்பந்தமான முறையைக் கடைப்பிடிக்கப்படுவதைக் கண்காணிப்பது "சாத்தியமல்ல" இத்துறையில் எத்தகைய பயனுள்ள பேச்சுவார்த்தைகளும் நடத்த முடியாது என்று கூறுகின்றனர்.

நான் வெளிப்படையாகவே சொல்கிறேன்: இப்போக்குக்கு வெற்றி கிட்டும் வாய்ப்பு இல்லை என்பதுடன், இது மிகவும் ஆபத்து நிறைந்ததுமாகும். இது போர் அச்சுறுத்தலின் உச்சக் கட்டத்திற்கே இட்டுச் செல்லும். இதை அனுமதிக்க முடியாது. புறவெளியை அமைதி நிறைந்ததாக வைத்திருப்பதற்கான அவசரமான உறுதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதே இப்போதைய தேவை. சோவியத் யூனியன் இதை முழுமையுடன் ஆதரிக்கிறது.

சோவியத் அரசாங்கம் விடுத்துள்ள அறிக்கை

சோவியத் அரசாங்கம், புறவெளி இராணுவமயமாக்கப் படுவதைத் தடைசெய்வதற்கு அதியவசர நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் அவசியத்தை மிகவும் முக்கியமாகக் கொண்டு வருகிறது.

ஆயுதப் போட்டியை புறவெளிக்குப் பரப்புவது இராணுவ சர்வநாசத்தின் ஆபத்தை அதிகரிக்கும். பொதுவில் ஆயுதங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் குறைப்பதற்கும்மான வாய்ப்புகளை நிலைகுலையச் செய்துவிடும். இந்த உண்மை பற்றிய புரிந்துணர்வு எங்ஙனும் அதிகரித்து வருகிறது. காலம் கடந்துவிடுவதற்குமுன்னர் இந்த சம்பவங்களின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான கோரிக்கைகள் முனைப்பாகி வருகின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நழுவிடாமல் இருப்பதற்காகவும், புறவெளியை இராணுவமயமாக்குவதற்கான எல்லா மார்க்கங்களையும் விதிவிலக்கின்றி நம்பகமாகத் தடை செய்வதற்காகவும் சகலதையும் செய்யவேண்டும்.

நடைமுறை அடிப்படையில் இதன் பொருள் எந்த விதமான ஆயுதங்களையும் சம்பிரதாய, அணு, லாசர் அல்லது வேறெந்த ஆயுதங்களையும்—புறவெளியில் புகுத்தக் கூடாது, மனிதனைத் தாங்கிய அல்லது பனி தனைத் தாங்காத அமைப்புகளில் நிலைவைக்கக் கூடாது என்பதாகும்.

எந்தவிதமான விண்வெளி ஆயுதங்களும் ஏவுகணை எதிர்ப்புப் பந்தோபஸ்துகளுக்காகவோ அல்லது செய்மதி எதிர்ப்பாயுதங்களுக்காகவோ, புவியிலோ ஆகாயத்திலோ உள்ள இலக்குகளுக்கு எதிரான நோக்கமுடைய ஆயுதங்களையோ விருத்தி செய்யவும், பரிட்சிக்கவும், நிலைவைக்கவும் கூடாது. ஏற்கனவே விருத்தி செய்யப்பட்ட அமைப்புகள் அழிக்கப்படவேண்டும்.

விண்வெளியிலும், அல்லது பூமிக்கு எதிராக விண்வெளியிலிருந்தும், விண்வெளியில் உள்ள இலக்குகளுக்கு எதிராகப் பூமியிலிருந்தும் வன்முறைப் பயன்படுத்தப்படுவது எல்லாக் காலங்களுக்குமாகத் தடுக்கப்படவேண்டும்.

இந்த அணுகுமுறை, தரப்புக்கள் தம்முடைய கடமைப் பொறுப்புக்களை கண்டிப்புடன் கடைப்பிடிக்கின்றனவா என்பதை நம்பகமாகக் கண்டறிவதை உறுதி செய்வதைச் சாத்தியப்படுத்துகிறது. இந்த அணுகுமுறை

யின் கீழ், எல்லா தரத்தைச் சேர்ந்த ஆயுதங்களும்—விண்வெளியைத் தளமாகக் கொண்ட செய்மதி எதிர்ப்பு மற்றும் ஏவுகணை எதிர்ப்பு அமைப்புகளும் விண்வெளியில் உள்ள இலக்குகளைத் தாக்கும் நோக்குடையதுமே தள்ளு அல்லது ஆகாய அல்லது கடலில் இருந்து செலுத்தக் கூடியதுமான அமைப்புகளும் உள்ளிட, தாக்குதல் விண்வெளி அமைப்புகள் தடைசெய்யப்படும், அழிக்கப்படும்.

புறவெளியை இராணுவமயமாக்கப்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு விசேடமாக நியமிக்கப்பட்ட தூதுக்குழுக்களின் மட்டத்தில் சோவியத்—அமெரிக்கப் பேச்சுக்களைத் துவக்குமாறு அமெரிக்க அரசாங்கத்துக்கு சோவியத் யூனியனின் அரசாங்கம் யோசனை தெரிவிக்கிறது. செய்மதி எதிர்ப்பு அமைப்புகளைப் பரஸ்பரம் பரிபூரணமாகக் கைதுறப்பது பற்றிய பிரச்சனை இப்பேச்சுக்களின் வரம்புக்குள் தீர்க்கப்படவேண்டும்.

ஆஸ்திரிய அரசாங்கம் தனது சம்மதத்தைத் தெரிவிக்குமானால் இப்பேச்சுக்களை இவ்வாண்டு செப்டெம்பர் மாதம் வியன்னாவில் துவங்கமுடியும். பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கான திட்டவாட்டமான திகதியை ராஜதந்திர மார்க்கங்கள் மூலம் நிர்ணயித்துக் கொள்ள முடியும்.

ஒப்பந்தத்தைச் சாதிப்பதற்கான சாதகமுள்ள நிலைமைகளை உருவாக்கவும் விண்வெளி ஆயுதங்களில் இப்போதுள்ள போட்டியைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவுமாக, பேச்சுக்கள் துவங்கும் தினம் தொடங்கி இந்த ஆயுதங்களைப் பரிசோதனை செய்வது மற்றும் ஈடுபடுத்தி வைப்பது பற்றிய உச்சவரம்பை பரஸ்பர அடிப்படையில் நிர்ணயிப்பதற்கு சோவியத் யூனியன் யோசனை தெரிவிக்கிறது.

இந்த உச்சவரம்பில் சேர்ந்து கொள்ள ஏனைய நாடுகளும் வரவேற்கப்படும் என்பது இயல்பே. விண்வெளியை ஆராய்வதில் மிகப்பெரும் வல்லரசுகளாக சோவியத் யூனியனும் அமெரிக்காவும் விளங்குவதால், மனிதகுலத்துக்கு அமைதி தவறும் ஆகாயத்தை உறுதி செய்யவும், இது சம்பந்தமாகப் பலதரப்பு ஒப்பந்தத்துக்கான அடித்தளங்களை இடுவதன் மூலம் மனிதகுலம் முழுவதும் முகங்கொடுக்கும் கடமையைச் சாதிப்பதில் பிற நாடுகளுக்கு ஓர் உதாரணமாக விளங்கவும் அவை சகலதையும் செய்தாக வேண்டும்.

இப்பிரச்சனையின் அவசர, அவசியம் காரணமாக இந்த விண்ணப்பத்துக்கு அமெரிக்க அரசாங்கத்திடமிருந்து விரைவில், ஸ்தூலமான பதிலை சோவியத் அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது.

சமாதானம்,

படைக் குறைப்புக்கான
வாய்ப்புகள்

மிகையில் வாஸிலியேவ்
உலக அரசியல் விமர்சகர்

நியூக்லியர் சகாப்தத்தில் சமாதான நெறி

நாடுகளும் மக்களினங்களும் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் சில விதிகளை உதாசீனம் செய்தால் சக ஜீவனம் நடத்த முடியாது என்பதை வரலாறு காட்டுகிறது. காலப் போக்கில் இதற்குரிய ஒரேயொரு மாற்றுவழி எதேச்சாதிகார ஆட்சியும் மனிதப் பண்பாட்டை தரங்குன்றச் செய்வதும் என்று ஆகிவிடும். நியூக்லியர் ஆயுத சகாப்தமான இன்றுபோல் அது என்றும் அவ்வளவு வெளிப்படையானதாக இருந்ததில்லை. நாகரிகம் உயிர் பிழைப்பதே இப்போது ஆபத்தான நிலையில் உள்ளது.

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர் கொன்ஸ்தாந்தின் செர்னென்கோ ஆற்றிய தேர்தல் உரையை உலகம் முழுவதும் உன்னிப்பாகச் செவிமடுத்தது. அந்த உரையில் அவர், நியூக்லியர் ஆயுத நாடுகளிடையிலான உறவுகளை ஆட்சி செய்யும் நியதிகளை கூட்டாக அங்கீகரிப்பது சம்பந்தமாகவும், இந்த நெறிகள் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தச் செய்வதற்கும், பிற நியூக்லியர் ஆயுத வல்லரசுகளுடன் உடன்பாட்டுக்கு வருவதற்கும் சோவியத் யூனியன் தயாராக இருப்பதாக அறிவித்திருந்தார். இந்தப் பிரேரணைக்கு மேலே நாடுகளின் பல பிரபல அரசியல் தலைவர்கள் ஆதரவு அளித்திருந்தனர். ஹான்ஸ்—ஜோசென் வோசெல் என்ற மேற்கு ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக்

நியூக்லியர் சகாப்தத்தில் சமாதான நெறி

கட்சியின் ஒரு பிரபல தலைவர் மாஸ்கோவில் பத்திரிகை நிருபர்களின் கூட்டம் ஒன்றில் விடுத்த அறிக்கை இதற்குச் சான்று கூறுகிறது. வாஷிங்டனோ அல்லது பிற நியூக்லியர் ஆயுத வல்லரசுகளின் தலைநகரங்களோ, சோவியத் பிரேரணைக்கு அதிகாரபூர்வமான "எதிர்ப்பு" தெரிவிக்காததும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதை எதிர்ப்பவர்களும் கூட, மௌனமாக இருந்துள்ளார்கள். அல்லது இது சம்பந்தமாக ஐயப்பாடுகளை மட்டுமே தெரிவித்துள்ளனர்.

இவ்வழியில், அவர்கள் சொந்தப் பிரேரணைகளை முன்வைப்பதையும் அல்லது நேர்மையான வாதப் போரில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதையும் தவிர்க்கலாம் என்று கருதுகின்றனர்.

சிலர் கீழ்வரும் கேள்வியைக் கேட்கின்றனர்: நியூக்லியர் வல்லரசுகள் குறிப்பிட்ட நடத்தை நியதிகளையோ அல்லது வேறு நியதிகளையோ உருவாக்கி கடைப்பிடிப்பதானது, அவற்றுக்கு ஒரு விசேஷ அந்தஸ்தைக் கொடுத்து, அவற்றை உலக சமுதாயத்தின் பிற நாடுகளுக்கு மேற்பட்டவையாக வைக்கிறதா? இக்கேள்வி எளிதானதல்ல. நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் இருந்து வரும் எதார்த்த உண்மையும், எனவே, அதன் விளைவாக நியூக்லியர் வல்லரசுகள் இருந்து வருவதும், நடைமுறையில், நேர் எதிர் எதிரான இருவேருள் முடிவுகளுக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடும். ஒரு முடிவு—நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் ஒரு வகை முற்று முடிவான ஆயுதங்கள் என்றும், அவற்றைக் கொண்டுள்ள நாடுகளுக்கு அவை விசேஷ உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் வழங்குகின்றனவென்பதும், அதன் மூலம் அவை நியூக்லியர் ஆயுத வல்லரசுகளை பிறநாடுகள் அனைத்துக்கும் மேலாக வைக்கின்றன என்பதுமாகும். மற்றைய முடிவு, நியூக்லியர் ஆயுதங்கள், அவற்றை கொண்டுள்ள நாடுகளுக்கு விசேஷ உரிமைகள் எதையும் வழங்குவதில்லை. அதற்கு மாறாக, அவற்றுக்கு விசேஷ பொறுப்பை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதாகும். அணு ஆயுத வல்லரசுகளின் அரசுத் தலைவர்கள் தற்போதைய தலைமுறைக்கும் வருங்காலத் தலைமுறைகளுக்கும் திட்டவட்டமாகப் பெருமளவான பொறுப்பு உடையவர்களாவர் என்பதைத்தான் கொன்ஸ்தாந்தின் செர்னென்கோ தனது உரையில் வலியுறுத்தியிருந்தார்.

உலகை நியூக்லியர் வல்லரசுகளென்றும் நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற வல்லரசுகளென்றும் யாந்திரீகமாகப் பிரிப்பதை சோவியத் யூனியன் ஆதரிக்கவில்லை. உலகின் ஏனைய நாடுகளுக்கு மாறாக சில நாடுகளை 'மகாவல்லரசுகள்' என்று பிரிக்கும் கருத்துப் போக்கையும் அது நிராகரிக்கிறது. நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் சம்பந்த

மான பிரச்சனைகளின் பாலான சோஷலிச நாடுகளின் அணுகுமுறை, அவற்றின் தேசிய நலன்களுக்கு உகந்தது மட்டுமன்றி உலகின் அனைத்து நாடுகளின் மற்றும் மனிதகுலம் முழுமையின் நலன்களுக்கும் உகந்ததாகும், ஏனெனில் மனிதகுலம் உயிர் வாழ்வதே ஆபத்துக்குள்ளாகியிருக்கிறது.

இனி நியூக்லியர் ஆயுதங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் சம்பந்தமாக சோவியத் யூனியன் முன்வைக்கும் விதிகளைப் பார்ப்போம்.

“ஓர் நியூக்லியர் ஆயுதப் போரைத் தடுப்பது நாட்டின் அயல்துறைக் கொள்கையின் பிரதான நோக்கமாகும் என்று கருதவேண்டும். மேலும் நியூக்லியர் ஆயுத மோதல் அபாயத்தை உருவாக்கும் நிலைமைகளைத் தவிர்க்கவும் வேண்டும். அத்தகைய ஓர் அபாயம் ஏற்பட்டால் ஓர் நியூக்லியர் போர் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்காகத் தாமதமின்றி கலந்தாலோசனைகள் நடத்தவேண்டும்” என்று இவற்றின் முதலாவது விதி கூறுகிறது.

“ஓர் நியூக்லியர் போர் ஏற்படாமல் தடுப்பதை நாட்டின் அயல்துறைக் கொள்கையின் பிரதான நோக்கமாகக் கருதுவது” ஐதன் பொருள், அயல்துறைக் கொள்கையின் பிற கூறுகள் இந்த நோக்கத்துக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டும்; மேலும் அயல்துறைக் கொள்கை முழுவதும், நியூக்லியர் போரைத் தடுக்கும் கடமை அதில் மையமான, நிர்ணயகரமான இடத்தை வகிக்கும் வகையில் அமைக்கப்படவேண்டும்.

நியூக்லியர் போர் அபாயம் தோன்றுங்காலையில் தாமதமின்றி கலந்தாலோசனைகள் நடத்தப்படவேண்டும் என்ற ஸ்தூலமான ஆலோசனையை சோவியத் யூனியன் முன்வைத்துள்ளது. சர்வதேச சிக்கல் தோன்றும்போது கலந்தாலோசனைகள் எப்போதும் முக்கியமானவைதான். ஆனால், ஒரு நியூக்லியர் மோதல் விரைவாக ஏற்படும் அச்சுறுத்தல் தோன்றும்போது இது வெடிப்பதற்கு ஒரு குறுகிய காலமே தேவைப்படும்—திட்டவட்டமாக தாமதமின்றி கலந்தாலோசனைகள் நடத்துவதுதான், ஏவுகணைகள் தமது கொலைப்பணியை, மாற்றமுடியாத பாய்ச்சலை துவங்குவதற்கு முன், ஒரு மோதலைப் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் தடுப்பதை சாத்தியமாக்குகிறது.

நியூக்லியர் போர் பிரச்சாரத்தை—அதனுடைய எந்த வடிவங்களிலும்—நிராகரிக்கவேண்டும் என்று சோவியத் யூனியன் பிரேரேபித்திருப்பது, ஓர் நியூக்லியர் போரைத் தடுக்கும் கடமையுடன் இணைந்துள்ளது. இத்தகைய பிரச்சாரம், நியூக்லியர் மோதல், “உலகு தழுவிய தாயினும்” ஆல்வது “வரம்புக்குட்பட்டதாயினும்” அனு

மதிக்கத்தக்கதே என்ற சிந்தனையுடன் மக்களைப் பழக்கப் படுத்துகிறது. இந்த வகைப்பட்ட கருத்துக்கள் அமெரிக்காவிலும், பிற நேட்டோ உறுப்பு நாடுகளிலும் திட்டமிட்டுப் பரப்பப்பட்டு வருகின்றன. நியூக்லியர் போரை நடத்துவதும் அதில் வெற்றி பெறுவதும் சாத்தியம் என்ற நம்பிக்கை புகுத்தப்படுகிற வரையிலும், மேலும், இத்தகைய போர் பேரழிவுகரமான நியூக்லியர் விஸ்தரிப்புக்கும், பரஸ்பர அழிவுக்கும் இட்டுச் செல்லும் என்ற நம்பிக்கை உலகுதழுவியதாகாத வரையிலும், நியூக்லியர் போர் அபாயம் இருந்து வரும் என்ற உண்மையைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. இதனால் தான், நியூக்லியர் போரில் வெற்றி பெறும் வாய்ப்புக்கள் குறித்து சிலரிடம் நியாயமற்ற நம்பிக்கையும், வேறு சிலரிடத்தில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்ற அவநம்பிக்கையும் ஏற்படுத்துகின்ற தீய நோக்குடைய பிரச்சாரத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

“நியூக்லியர் ஆயுதங்களை முதலில் உபயோகிப்பதில்லை என்ற கடமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்”, என்று சோவியத் யூனியன் முன்வைத்துள்ள அடுத்த விதியும் தலையாய முக்கியத்துவமுடையதாகும். இது சம்பந்தமாக நமது நாடு ஏற்றுக்கொண்டுள்ள ஒரு சார்பான கடமைப் பொறுப்பும் நன்கு அறிவிப்பப்பட்டுள்ளதே. இது, சோவியத் யூனியனின் சமாதானத்தை நேசிக்கும் அயல் நாட்டுக் கொள்கையின் தன்மையைப் பிரதிபலிக்கும் முன்னுதாரணமற்ற நடவடிக்கையாகும். எல்லா நியூக்லியர் வல்லரசுகளும் இத்தகைய கடமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கோரும் பல தீர்மானங்கள் ஐ.நா. சபையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பது தெரிந்ததே. ஆனால், மேலைநாடுகள் சோவியத் யூனியனின் விவேகமான உதாரணத்தைப் பின்பற்றுவதற்கு மறுத்து வருகின்றன.

சோவியத் யூனியன் பரிந்துரை செய்துள்ள நெறிகள் மேலும் கூறுவதாவது: “எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நியூக்லியர் ஆயுதங்களைத் தமது பிரதேசத்தில் கொண்டிராத நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற நாடுகளுக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடாது; ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டுள்ள நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற மண்டலத்தின் அந்தஸ்தை மதிக்க வேண்டும்; உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் கூடுதல் நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற மண்டலங்கள் அமைக்கப்படுவதை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.”

லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள், டிலாடெலொகோ ஒப்பந்தத்தின் கீழ், தமது பிராந்தியத்தை ஓர் நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற மண்டலமாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளதையும், நியூக்லியர் வல்லரசுகளிடமிருந்து இது சம்பந்த

மான பொருத்தமான உத்தரவாதங்களைப் பெற்றுள்ளன என்பதையும் நாம் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற மண்டலங்களை நிறுவுவதற்கான விருப்பம் ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா, மத்தியக் கிழக்கு மற்றும் உலகின் பிற பகுதிகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சோஷலிஸ நாடுகளின் ஆதரவுடன் நிறைவேற்றப்பட்ட ஐ. நா. தீர்மானங்களில் இது உருவகம் பெற்றுள்ளது.

ஐரோப்பாவில் இத்தகைய மண்டலங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான போக்கு வளர்ந்து வருகிறது. இது இன்றைய சூழ்நிலைமைகளில் கூடுதல் முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது, ஏனெனில் இந்தப் பிராந்தியத்தில் அணு ஆயுத மோதல்நிலை மிகவும் அபாயகரமான அளவை எட்டியுள்ளது. பால்கன் தீபகற்பம் மற்றும் வடக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், இத்தகைய மண்டலங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகின்றன. ஐரோப்பாக்கணத்தின் நடுமையத்தில் ஓர் நியூக்லியர் குவிய மண்டலத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அவசர சர்வதேசப் பிரச்சனைகள் பாலான கண்ணோட்டம், சோவியத் யூனியன் மற்றும் அமெரிக்காவின் கொள்கைகளிலுள்ள அணுகுமுறையின் வேறுபாட்டை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஐரோப்பாவின் பல்வேறு பாகங்களில் நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற மண்டலங்கள் ஏற்படுவதை மதிப்பதற்கு நம்முடைய நாடு தயாராக இருக்கிறது என்பது மட்டுமன்றி, ஐரோப்பா முழுமையையும் போர் உபாய நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் அற்றதாகச் செய்வதற்கும் தயாராக இருக்கிறது. இதற்கிடையில் அமெரிக்காவானது தனது போர்விடம் மற்றும் குரூய்ஸ் ஏவுகணைகளை மேற்கு ஐரோப்பாவில் நிலைப்படுத்திவைக்கத் தொடங்கி விட்டது; இது, அணு ஆயுதங்களற்ற ஐரோப்பா என்ற கருத்துப் போக்குக்கே விரோதமானதாகும்.

சோவியத் பிரேரணைகள் பத்திரிகைகளில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது போன்று நியூக்லியர் வல்லரசுகளின் நடத்தை சம்பந்தமான நெறியானது, "எந்த வடிவத்திலும் நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் பரவுவதை" தடை செய்வதையும் பொருட்படுத்துகிறது. இதன் பொருள், முதலாவதாகவும், முதன்மையாகவும், "இந்த ஆயுதங்களை வேறு யாருக்கும் கைமாற்றம் செய்வதில்லை, அல்லது மற்றவர்கள் இவற்றின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த அனுமதிப்பதில்லை" என்று உறுதிமொழி எடுத்துக் கொள்வதாகும். இத்தகைய உறுதிமொழி நியூக்லியர் ஆயுதங்கள் பரவல் தடுப்பு ஒப்பந்தத்தில் பதியப்பட்டுள்ளது; இது, ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்ட காலத்திலிருந்து பயனுறுதியானது என்று போதியளவு நிரூபண

மாகியுள்ளது. ஆயினும், நியூக்லியர் வல்லரசுகள் அனைத்தும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் சேரவில்லை. அவ்வாறு சேராதவற்றில் ஐஸ்ரேல், தென் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் பாகிஸ்தான் உட்படும். இவற்றின் நியூக்லியர் பேரரசுகள் குறித்து உலக அபிப்பிராயம் நியாயமாகவே கவலை கொண்டுள்ளது.

சோவியத் யூனியன் முன்வைத்துள்ள பிரேரணைகளின் மற்றுமொரு அம்சம், "நியூக்லியர் ஆயுதங்களைக் கொண்டிராத நாடுகளின் பிரதேசத்தில்" அவற்றை வைப்பதில்லை. என்ற கடைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதாகும்; இது ஐ. நா. பிரிந்துரைகளுக்கும் இசைவானதுமாகும். இறுதியாக, "நியூக்லியர் ஆயுதப் போட்டியை—விண்வெளி உள்ளிட்டு—புதிய பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லாமை" என்ற சுடப்பாடு உள்ளது. பிந்திய விஷயம் தனியாக விவாதிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். ஏற்கனவே செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்கள் "விண்வெளி நியூக்லியர் ஆயுதங்களற்ற ஒரு மண்டலமாகப் பயன்படுத்தப்படும்" என்ற எதிர்பார்ப்பினைக் கொண்டுள்ளன. ஆயினும் தற்போதைய அமெரிக்க நிர்வாகம் பிரச்சாரம் செய்கிற "நட்சத்திரப் போர்" திட்டங்கள், புறவெளியை நியூக்லியர் ஆயுத மோதலுக்கான ஓர் அரங்காக மாற்றுவதை நோக்கி திசைவழிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவு. இத்தகைய திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வருமயானால், புறவெளி - தற்போது இராணுவமயமாக்கப்படுவதெனினும் தடுப்பதைக் காட்டிலும், அதை மீண்டும் சமாதான மயமாக்குவது ஆயிரம் மடங்கு கூடுதல் ஆகிவிடும். மிகவும் காலதாமதமாவதற்குள்-புறவெளியை யாருடைய பந்தோபஸ்துக்கும் சிறிதும் பாதகம் ஏற்படாமல் ராணுவ நடவடிக்கைக்களமாக ஆவதினின்றும் விலக்குவது முக்கியமானதாகும்.

சம பந்தோபஸ்துக் கோட்பாட்டின் மூலம், நியூக்லியர் ஆயுதங்களைக் குறைப்பதற்கும், அத்தகைய எல்லா வகைப்பட்ட ஆயுதங்களையும் முற்றாக அழித்துவிடுவது வரையிலும் மற்றும் அது உள்ளிட்டு—ஒவ்வொரு நடவடிக்கைக்குப் பின் மற்றொன்று மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று சோவியத் யூனியன் பிரேரணை செய்கிறது. சம பந்தோபஸ்து என்ற கோட்பாடு கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியாக வேண்டும், தானும் நியூக்லியர் ஆயுதங்களை குறைப்பதை ஆதரிப்பதாக அமெரிக்காவும் கூற வருகிறது. ஆனால், முறையே அதனுடைய பிரேரணைகள் யாவும், மற்றையத் தரப்பை நிராயுதபாணியாக்கும் கருத்தைக் கொண்டதாகவே இருக்கின்றன என்பது நன்கு அறியப்பட்டுள்ளது. வாஷிங்டனின் "பூர்வத் திட்டம்", நடைமுறையில், அமெரிக்காவுக்குச் சாதகமானதும், மற்றைய தரப்புக்குப் பாதகமானதுமாகும்.

மேலே கூறப்பட்ட கோட்பாடுகளை சோவியத் யூனியன் ஏற்கனவே தனது கொள்கையின் ஆணியேராகக்

கொண்டுள்ளது என்றும், "இத்தகைய ஷரத்துக்களைப் பொதுவாக அங்கீகரிக்கின்ற மற்றும் அவற்றை கட்டாயமாக்குகின்ற அடிப்படையில்; பிற நியூக்லியர் வல்லரசுகளுடன் உடன்பாடு காணுவதற்கு" சோவியத் யூனியன் தயாராக இருக்கிறது என்று கொன்ஸ்தாந்தின் செர்னெஸ்கோ உரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சோவியத் முன்முயற்சி ஒரு தெட்டத் தெளிவான மற்றும் ஆக்கமான வேலைத்திட்டத்தைப் பொருட்படுத்துகிறது. யோசனை கூறப்பட்ட கடமை பொறுப்புகளை உரிமைகளோ, சலுகைகளோ அன்றி கடமைப் பொறுப்புகளை அணு ஆயுத வல்லரசுகள் மேற்கொள்வது அவற்றின் சிறந்த நலன்களுக்கும் உகந்ததாக இருக்கும் என்பதோடு மட்டுமன்றி, உலகம் முழுமையின் மக்களது பந்தோபஸ்து நலன்களுக்கும் உகந்ததாக இருக்கும்:

“பிராவ்தா”
பத்திரிகையிலிருந்து

போர் எதிர்ப்புச் சூழல்: சமாதானம், நம்பிக்கையின் உளவியல்

“நாம் சகல கண்டங்களிலும் உள்ள நாடுகளுடனும் அமைதிபூர்வமான பரஸ்பரம் பயனுள்ள ஒத்துழைப்பை ஆதரிக்கிறோம். பிணக்குக்குரிய சகல சர்வதேசப் பிரச்சனைகளையும் கருத்தாழமும் சமத்துவமும், ஆக்கபூர்வமுமான பேச்சுக்கள் மூலம் அமைதியான முறையில் தீர்ப்பதை நாம் ஆதரிக்கிறோம். உலகில் சர்வதேசப் பதற்றத்தைக் குறைக்கவும் நம்பிக்கைச் சூழலை உருவாக்கவும் நடைமுறைச் செயல்கள் மூலம் உதவுவதற்குத் தயாராக இருக்கும் எல்லா நாடுகளுடனும் சோவியத் யூனியன் முழு அளவில் ஒத்துழைக்கும்.”

கொன்ஸ்தாந்தின் செர்னெஸ்கோ,
சோ.க.க. மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர்

செயலாக்கமுள்ள சர்வதேசப் பந்தோபஸ்து உத்தரவாதங்களை வகை செய்வதற்காக சோவியத் யூனியன் மேற்கொண்டு வரும் விடாப்பிடியானதும், தளராததுமான முயற்சிகள் பற்றி பேசும்போது, இவ்வகையான அரசியல், தார்மீக மற்றும் உளவியல் உத்தரவாதங்களைச் சம்பந்தப்படுத்தும் நோக்கமுடைய முயற்சிகளைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது, குறிப்பாக, உலகளாவியதான அரசியல், உளவியல் மற்றும் தார்மீகச் சூழலை ஊட்டி வளர்க்கக் கூடியவை இங்கு முக்கியமானவையாகும். இவை புதிய உலக யுத்தம் வெடிக்கும் ஆபத்தைக் குறைப்பதற்குக் கணிசமாகப் பங்களிக்கமுடியும்.

இன்றைய நியூக்லியர் யுகத்தில் புதிய மனோவியலுக்கு—சமாதானம் மற்றும் நம்பிக்கையை அடியாதாரமாகக் கொண்ட உளவியலுக்கு பெரும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

சோவியத் முன்முயற்சிகள்

1947ம் ஆண்டளவில் யுத்தப் பிரசாரம் செய்வதைத் தடைசெய்யும் தீர்மானத்தை ஐ நா.வில் அங்கீகரிக்க முதன் முறையாக யோசனை தெரிவித்தது சோவியத் யூனியனே என்பதை நினைவுகூர வேண்டும். பின்னர் இது சோவியத் அரசியல் யாப்பிலும் (விதி-28) எழுதப் பட்டது.

சர்வதேசப் பதற்றத்தைக் குறைக்கும் நோக்கமுடைய சோவியத் வெளிநாட்டுக் கொள்கை முழுவதும் மெய்யான போர் எதிர்ப்புச் சூழலை உருவாக்குவதற்கும், யுத்தத்துக்கான பாதையில் ஓர் அரசியல், உளவியல் தடையை எழுப்புவதற்கும் ஆன அக்கறையால் நிறைந்துள்ளது. ஆயினும், சர்வதேச அரங்குகள் இரண்டில் சோவியத் யூனியன் ஆற்றும் பணியைக் குறிப்பாக வலியுறுத்தவேண்டும். முதலாவது, ஐ நா. பொதுச் சபையின் 38-வது கூட்டத்தொடர் (1983) ஆகும். நியூக்லியர் போரைக் கண்டிக்கவேண்டும் என்று சோவியத் யூனியன் தெரிவித்த முதலாவது நகல் பிரகடனத்தை ஆதரித்து தொண்ணூற்று ஐந்து நாடுகள் வாக்களித்தன. 19 நாடுகள் (ஏறக்குறைய நேட்டோ உறுப்பு நாடுகள் சகலமும் உள்ளிட) இந்நகலுக்கு விரோதமாக வாக்களித்தன. குறிப்பாக சோவியத் நகல் பிரகடனம் உலக விஞ்ஞான சமூகத்தின் முடிவுகளைத் தெளிவாக முன்வைத்தது. நியூக்லியர் போரின் பின் விளைவுகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது, இப்போரில் வெற்றியாளர்கள் எவரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதே இம் முடிவு ஆகும். இப்பிரகடனம் நியூக்லியர் போரை மசைச்சாட்சிக்கும் விவேகத்துக்கும் முற்றிலும் விரோதமானதாகவும், மக்களுக்கு எதிரான மிக மோசமான குற்றமாகவும் கண்டனஞ் செய்தது.

அதுபோலவே, 1983ல் மாட்ரிட் மகாநாட்டின் வெற்றிக்கு சோவியத் தூதுக்குழு ஆற்றிய பங்குப் பணியையும் ஒருவர் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. மாட்ரிடில் தான் ஸ்டோக்ஹோம்க்கான பாதை திறந்து வைக்கப்பட்டது; ஐரோப்பாவில் நம்பிக்கை, பந்தோபஸ்தைக் கட்டி எழுப்பும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் படைக்குறைப்பு பற்றிய மகாநாட்டின் முதலாவது கட்டத்திற்கான பாதை திறந்துவைக்கப்பட்டது.

சோஷலிஸ நாடுகளின் நிலை

ஐரோப்பாவில் நம்பிக்கை, பந்தோபஸ்தைப் பெருக்கும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் படைக்குறைப்புக்கான ஸ்டோக்ஹோம் மகாநாடு கூட்டப்பட்டமை பெரும்

மக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். அமெரிக்காவின் கெடு நோக்குடைய நடவடிக்கைகள் இருந்தபோதிலும் கூட, இணக்க அமைதி இறக்கவில்லை என்ற வாதிடமுடியாத உண்மையை அது ஊர்ஜிதம் செய்கிறது. ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஹெல்சிங்கி உடன் பாடுகள் இன்னும் தம்முடைய அரசியல் முக்கியத்துவத்தை இழக்கவில்லை.

இராணுவ—அரசியல் தன்மையுடைய பெருவீத நடவடிக்கைகளை நாடுகளின் பந்தோபஸ்தை வலுப்படுத்து முகமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது என்பது இப்போது முற்றிலும் தெளிவாகியுள்ளது. சோவியத் யூனியனினதும் பிற சோஷலிஸ நாடுகளதும் தூதுக்கூழுக்கள் தம்முடைய அணுகுமுறையில் இதன் மூலம் வழிகாட்டப்படுகின்றன. ஸ்டோக்ஹோம் மகாநாட்டின் முதலாவது கூட்டத் தொடரின்போது ஐரோப்பாவில் நம்பிக்கை மற்றும் பந்தோபஸ்து சூழலை வளர்க்கும் நோக்கமுடைய தொடர்ச்சியான பல நடவடிக்கைகளை அவை தெரிவித்தன: முதற்கண், மகாநாட்டில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கும் எல்லா நாடுகளும் நியூக்லியர் ஆயுதங்களைப் பாவிப்பதில் முதலாவதாக இருப்பதில்லை என்ற பிரதிக்கிணையை ஏற்கவேண்டும் என்று அவை யோசனை தெரிவித்தன: அத்தகைய பிரதிக்கிணையை சோவியத் யூனியன் ஒருதலைப்பட்சமாக எடுத்திருக்கிறது என்பது நன்கறிந்ததே. நியூக்லியர் ஆயுதங்களைப் பாவிப்பதில் முதலாவதாக இருப்பதில்லை என்ற கொள்கை அடிப்படையான கோட்பாட்டு ரீதியான இயல்புள்ளது: ஏனெனில், அது நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பட்சத்தில் நியூக்லியர் ஆயுதங்களைத் தடைசெய்வதற்கு ஒப்பானதாக இருக்கும்: இராணுவ பலத்தின் பிரயோகத்தைப் பரஸ்பரம் கைவிடுவது, அமைதிபூர்வ உறவுகளைப் பேணுவது பற்றி உடன் படிக்கை ஒன்றைச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று நேட்டோ உறுப்பினர்களுக்கே சோவியத் யூனியனும் வார்டலா ஒப்பந்த ஸ்தாபனமும் பல தடவைகள் விடுத்த ஆயோசனையை நடைமுறைப்படுத்துவது நம்பிக்கையைப் பெருக்குவதற்கு முக்கியமர்ன் பங்களிப்பாக இப்போது விளங்கமுடியும்.

சோவியத் யூனியன் இராணுவச் செலவுகளைக் குறைக்கவும், எமது கண்டத்தின் பல்வேறு கண்டங்களிலும் நியூக்லியர் சூன்ய மண்டலங்களை ஸ்தாபிக்கவும், ஐரோப்பாவை இரசாயன ஆயுதங்களிலிருந்து விடுவிக்கவும் யோசனை தெரிவித்துள்ளது, சோவியத் யூனியன் இராணுவத் துறையில் மேலதிகமான நம்பிக்கையைப் பெருக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது.

சோவியத் ஒன்றியத்தினதும் பிற சோஷலிஸ நாடுகளதும் நிலைப்பாடு உலக வெகுஜனத்தினரின் அதிகரித்து வரும் ஆதரவையும் புரிந்துணர்வையும் பெற்றுள்ளது. ஐரோப்பாவில் பந்தோபஸ்து மற்றும் படைக்குறைப்புப் பிரச்சனைகள் பற்றிய ஸ்டோக்ஹோம் மகாநாட்டில் அரசாங்கத் தூதுக்குழுக்களின் சந்திப்புகள் இதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. உலக சமாதான சக்திகளது மகாநாட்டின் முன்முயற்சி பேரில் முப்பத்தேழு நாடுகளது அரசியல் கட்சிகள், தொழிற்சங்க மற்றும் மத ஸ்தாபனங்கள், பெரும் போரும் எதிர்ப்பு—இயக்கங்கள் ஆகியவற்றின் நூற்றுக்கும் அதிகமான பிரதிநிதிகள் ஸ்வீட்சர்லாந்தின் தலைநகரில் கூடினர். அவர்கள் ஸ்டோக்ஹோம் மகாநாட்டின் பிரதிநிதிகளுக்கும், உலக மக்களுக்கும் விண்ணப்பம் ஒன்றையும் அங்கீகரித்தனர்.

உறுதி வாய்ந்த பாதை

சமகால உலக நிகழ்வுகளின் ஒளியில், “சர்வதேச நிலவரம் மற்றும் சோவியத் அரசின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை பற்றிய” சோவியத் ஒன்றியத்தின் சுப்ரீம் சோவியத்தினுடைய தீர்மானத்தில் சோவியத் மக்கள் தம்முடைய விருப்பத்தைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளனர் என்பதை நினைவு கூரவேண்டும். இத்தாக்கீதின் ஒரு பகுதி கூறுவதாவது: “சோவியத் ஒன்றியத்தின் சுப்ரீம் சோவியத்தானது சோவியத் ராஜ்யத்தினதும் அதன் நேச சக்திகளினதும் பந்தோபஸ்தைப் பேணிக் காக்கும் கொள்கையைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்குமாறும், இன்றைய சூழ்நிலைமைகளைக் கருத்திற் கொள்கையில் சர்வதேச நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்துவற்குரிய அவசியமான நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துமாறும் சோவியத் அரசாங்கத்துக்குப் பணிப்புரை வழங்குகிறது.

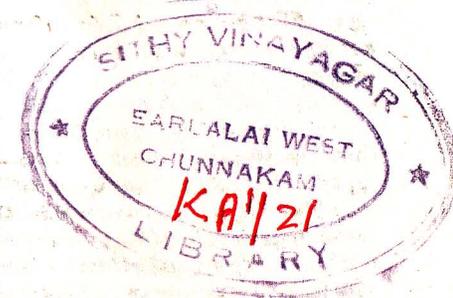
“எந்தவொரு நாடும், அது மேற்கில் இருந்தாலும் சரி கிழக்கில் இருந்தாலும் சரி, அதன் பாதுகாப்புமீது சோவியத் யூனியன் அத்துமீறல் செய்யவில்லை என்று சோவியத் ஒன்றியத்தின் சுப்ரீம் சோவியத் பிரகடனம் செய்கிறது. அது அனைத்து நாடுகளோடும் சமாதானமாக வாழவும், மாறுபட்ட சமூக அரசியல் அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளுடன் சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்பாட்டை அமல் செய்யவும் விரும்புகிறது. மானிட விவேகம் மனிதகுலத்தை அணுப் பேரழிவிவிருந்து பாதுகாக்க முடியும். பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் சோவியத் அரசின் அதியுயர் அதிகார அமைப்பு நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது.”

சமாதானத்தை உண்மையிலேயே ஊக்குவிக்கும் தீர்மானங்கள், நடவடிக்கைகள் ஏற்கப்படுவதை அடை

யும் அபிலாஷைதான் சோஷலிஸத்தினுடைய வெளிநாட்டுக் கொள்கையில் அஸ்திவாரமாகும். திட்டவட்டமான பிரச்சனைகளுக்கும், அரசுகளுக்கிடையிலான உறவுகளில் எழும் பிரச்சனைகளுக்கும் பரஸ்பரம் ஏற்படைய நடைமுறைத் தீர்வுகளைக் காண்பதற்கு சோவியத் யூனியன் எப்போதுமே கடுமையாக உழைத்து வந்துள்ளது.

சோஷலிஸ நாடுகளும், புதிதாக விடுதலை பெற்ற மற்றும் அணிசேரா நாடுகளும், அனைத்து அமைதி விரும்பும் சமூக சக்திகளும் உறுதியாக ஆதரித்துவரும் இணக்க அமைதி ஆழமாக வேர்விட்டுள்ளது. அமைதிபூர்வ சர்வதேச ஒத்துழைப்பு இலட்சியம் எங்ஙனும் செயலாக்கமுள்ள பல ஆதரவாளர்களைக் கொண்டுள்ளது. இவை எல்லாம் இணக்க அமைதியின் திசையில் நிகழ்வுகள் திருப்பமெடுப்பதில் வெற்றி பெறுவதற்கு இட்டுச் செல்லும் என்ற நம்பிக்கையைத் தருகின்றன. சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், சோவியத் அரசும் இந்த உன்னதமான கடமையைச் சாதிப்பதற்குச் சகல முயற்சியையும் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

சோவியத் பத்திரிகையிலிருந்து

மார்க்ஸியம் லெனினியமும் எமது காலமும்

நிக்கலாய் கராபனோவ்
தத்துவவியலாளர்

மார்க்ஸிய—லெனினிய சமாதானத் தத்துவம்

மெய்யான சோஷலிஸம் கொள்வீக்கார ஏகாதிபத்திய யுத்தங்களை எதிர்த்துப் போராடுகிறது, சகல நாடுகளுடைய மக்களினங்களுடையவும் சமாதான சகவாழ்வுப் பாதையில் உள்ள தடைகள் அனைத்தையும் அகற்ற முயற்சிக்கிறது என்பதை இருபதாம் நூற்றாண்டின் வரலாறு வாதிடமுடியாதவாறு நிரூபிக்கிறது.

எமது காலத்தின் பிரதான பிரச்சனையான போராட, சமாதானமா என்ற பிரச்சனையை வர்க்க நிலைப்பாடுகளிலிருந்து அணுகவேண்டும் என்றும், போரினதும் சமாதானத்தினதும் உள்ளடக்கமும் வர்க்க சாராம்சமும் ஸ்தூலமான வரலாற்று அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும் என்றும் மார்க்ஸியம்—லெனினியம் வலியுறுத்துகிறது. 1870ம் ஆண்டளவில் மார்க்ஸ் பின்வருமாறு எழுதினார். பாட்டாளிவர்க்க ஒருமைப்பாடு “ஒன்மயமான எதிர்காலத்திற்குரிய வாய்ப்புகளைத் திறந்து வைக்கிறது. பழைய சமுதாயத்துக்கு மாறாக... புதிய சமுதாயம் துளிர் விடுகிறது; அதன் சர்வதேச விதி சமாதானமாக இருக்கும்.”

சமாதானத்தின் சாராம்சம்

பூமியில் சமாதானத்தைப் பேணிக்காக்கும் காலோ கிதப் பிரச்சனை காரணமாக, சர்வவியாபகமான சமாதானத்தின் சாராம்சம் பற்றிய பிரச்சனைகள் இன்றைய

சித்தாந்தப் போராட்டத்துக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஏற்புடையவையாக உள்ளன. சர்வதேச உறவுகளினதும், அதன் வடிவங்களினதும் ஒரு நிலைமை என்ற வகையில் சமாதானத்தினுடைய சாராம்சத்தின் முறைமையியல் அம்சங்களது குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் இத்தகையதுதான்.

சித்தாந்தப் போராட்டத்தை நடத்துவதில் இரண்டு சமூக அமைப்புகளும் சமாதானம் பற்றிய சொந்த கருத்தமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. பூர்ஷ்வா சித்தாந்த வியலாளர்கள் “பொதுவான சமாதானம்” என்ற அருவமான, மாற்றமுடியாத கருத்தமைப்பைப் பயன்படுத்துகின்றனர்; அதேசமயத்தில், மார்க்ஸிஸ்ட்—லெனினிஸ்ட்டுகள், விருத்தி பெற்றுவரும், வர்க்க அடிப்படையைக் கொண்ட சமாதானக் கருத்தை முன்வைக்கின்றனர். ஒவ்வொரு சகாப்தத்திலும் சமாதானக் கருத்தமைப்பானது சமாதானத்தின் நிலைமையைச் சூறும்சப்படுத்துகின்ற சர்வதேச அரசியல் உறவுகளின் பரிணாமத்துக்குச் சமாந்தரமாக பொருத்தமான பரிணாமத்துக்கு உட்படுகிறது என்ற மார்க்ஸிய—லெனினியத் தத்துவம் வலியுறுத்துகிறது. இந்த உறவுகள் பற்றிய ஆய்வு ஒவ்வொரு வகையான சமாதானத்தினுடையவும் உண்மையான பொருளை விஞ்ஞான ரீதியில் அணுகுவதுடன் தொடர்புபட்ட சிக்கலான பிரச்சனைகளைத் தெள்ளத்தெளிவாகப் பரிசோதிப்பதற்கு இடமளிக்கிறது.

சமாதானம் மக்களினங்கள் மத்தியில் மாழுவான, நேச உறவுகளாகவும் வித்தியாசங்களும், சர்வதேச உறவுகளில் குரோதமும் பகைமையும் அற்றதாகவும், போர் அற்ற நிலைமையாகவும் அடிக்கடி விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது. இன்று இந்த விளக்கமானது சிக்கலான, செறிவுள்ள, பன்முகப்பட்ட புலப்பாட்டின் சமூக—அரசியல் தன்மையை விஞ்ஞானரீதியில் பரிட்சிப்பதற்கு போதுமானதல்ல. சமாதானத்தின் மெய்யான உள்ளடக்கத்தை ஸ்தூலமான வரலாற்று, வர்க்க நிலைப்பாடுகளிலிருந்து நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று லெனின் எமக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். சமாதானமானது போர் இல்லாத நிலைமையைக் காட்டிலும் மிகவும் மேலானது என்பதை நாம் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். சமாதானம் என்பது சர்வதேச உறவுகளில் வன்முறையற்ற முறைகளைப் பயன்படுத்தி திட்டவாட்டமான வர்க்கக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வதாகும். சமாதானம் பற்றிய இந்த விளக்கம், திட்டவாட்டமான வரலாற்று நிலைமையில் சமாதானத்திற்கான போராட்டத்தில் சரியான அரசியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது மூலம் உத்தரவாதமளிக்கப்படுகிறது.

வர்க்கப் போராட்டத்தையும், அத்தகைய போர் மற்றும் யுத்த பிற்கால அரசியல் உறவுகளின் மெய்

யான உட்பொருளையும் ஸ்திரலமான வரலாற்று ரீதியில் ஆராய்வதன் அடிப்படையில் மார்க்ஸியம்—லெனினியத் தத்துவம் இருவிதமான சமாதானத்தை வரையறுத்துக் காட்டுகிறது. ஜனநாயக சமாதானம், ஏகாதிபத்திய சமாதானம் ஆகிய இவை இரண்டும் தம்முடைய வர்க்கத் தன்மையிலும் உள்ளடக்கத்திலும், ஒன்றுக்கொன்று அடிப்படையிலேயே வித்தியாசப்படுகின்றன.

போருக்குப் பின்னர், நாடுகள் மற்றும் இனங்கள் மத்தியிலான அரசியல் உறவுகள் சுரண்டலையும் சூறையாடலையும், வர்க்க மற்றும் இன அடக்குமுறையையும், அயல்நாடுகளின் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுவதையும் ராஜ்ய சுதந்திரத்தை மீறுவதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்குமானால் அது ஏகாதிபத்திய சமாதானம், அதாவது அநீதியான சமாதானம் ஆகும். முதலாம் உலகப் போர் பிரதான முதலாளித்துவ வல்லரசுகளின் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையின் தொடர்ச்சியேயாகும். இவ்விதம், ஏகாதிபத்திய சமாதானத்தின் நேரடி வெளிப்பாடாக முதலாம் உலகப் போர் விளங்கியது. இந்த விதமான சமாதானம் ஸ்திரமில்லாதது; புதிய போர்கள் உருவாகும் அபாயத்தைக் கொண்டுவரக் கூடியது. 'போருக்கு முன்னரான ஒய்வுக் காலமே சமாதானம் என்று வரலாறு கூறுகிறது; ஓரளவு சிறந்ததான அல்லது ஓரளவுக் கொடுமை சமாதானத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான சாதனமே போர்' என்று லெனின் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஏகாதிபத்தியத்தின், அரசு ஏகபோக முதலாளித்துவத்தின் சகாப்தத்தில் ஸ்திரமில்லாததன் ஏகாதிபத்திய சமாதானத்தின் தனிச்சிறப்பான அம்சமாகும். ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கிடையில் ஏறக்குறைய நீடித்த இடைவெளியில் சமாதானம் நிலவமுடியாது என்பதை மார்க்ஸியம்—லெனினியம் நிரூபிக்கிறது. பாரபட்சமான ஏகாதிபத்திய சமாதானத்துக்கு 1919ம் ஆண்டின் வெர்செய்ஸ் உடன்படிக்கையும், இரண்டாம் உலகம் போர் வெடிப்பதை விரைவுபடுத்திய 1938ம் ஆண்டின் மியூனிச் ஒப்பந்தமும் உதாரணங்களாகும்.

ஏகாதிபத்திய சமாதானத்தின் நியதி

மார்க்ஸியம்—லெனினியம் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைகளுக்கும் போர் மற்றும் சமாதானத்துக்கும் இடையிலான ஆழ்ந்த வர்க்க இடைத் தொடர்பை அம்பலப்படுத்தியது; இன்றைய வரலாற்றுச் சகாப்தத்தில் அவற்றினுடைய வளர்ச்சியின் வரலாறு, நியதியையும், மாறி மாறி வருதலையும் தெளிவாக வகுத்துரைத்தது. இதை விளக்குவதற்கு மத்தியக் கிழக்கில் இடம்பெறும் சமூக—

அரசியல் மற்றும் இராணுவ மோதல்களை எடுத்துக் கொள்வோம், இங்கு சமாதானக் கொள்கைகளும் அரசு மக்களுக்கு எதிராக ஆக்கிரமிப்புத் தன்மை கொண்ட ஏகாதிபத்திய இஸ்ரேல் நடத்தும் போர்களும் நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. ஏகாதிபத்தியத்தின் கேம்பு டேவிட் சமாதானம் லெபனான் மக்களுக்கும் பாலஸ்தீன மக்களுக்கும் எதிரான ஒரு புதிய அழிவுகரமான ஏகாதிபத்திய இஸ்ரேலிய போரைத் தூண்டிவிட்டது. எகிப்துக்கும் இஸ்ரேலுக்கும் இடையிலான இந்த "சமாதான" உடன்படிக்கை எனப்படுவது இஸ்ரேல் லெபனானுக்கு எதிராகக் கொள்ளைத்தனமான தாக்குதலை நடத்தவும், அந்நாட்டிலிருந்து பாலஸ்தீனர்களை ஒட்டுமொத்தமாக வெளியேற்றவும் படுகொலை செய்யவும் இட்டுச் சென்றது, கேம்பு டேவிட் பேரத்தை கொள்ளைத்தனமான துன்புறுத்தல் தரும் ஏகாதிபத்திய சமாதானம் என்று வர்ணிக்கலாம். இஸ்ரேலியத் துருப்புக்கள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட அரசுப் பிரதேசத்தில் இருந்துவரும் வரையில், லெபனான் அவை கைப்பற்றி வைத்திருக்கும் வரையில் மத்தியக் கிழக்கில் ஸ்திரமான, நிலையான சமாதானம் இருக்காது. ஏகாதிபத்தியப் போரும் அநீதியான சமாதானமும் ஒன்றுக்கொன்று பரஸ்பரம் சூண்டுகின்றன; மேலும், ஒன்றுக்கொன்று இரண்டறக் கலக்கின்றன என்ற மார்க்ஸியம்—லெனினியம் ஆய்வுரையிலிருந்து இந்த முடிவு பெறப்படுகிறது. வியோனிஸ் ஏகாதிபத்தியத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் மத்தியக் கிழக்கின் இராணுவ, அரசியல் நிலைமையைப்பரிசீலனை செய்வது பாரிய சித்தாந்த மற்றும் அரசியல் தவறுகளுக்கே இட்டுச் செல்லும்.

ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தின் போதோ, ஏகாதிபத்திய சமாதானம் செய்துகொள்ளப்படுகின்ற போதோ ஏகாதிபத்தியத்தின் வர்க்கக் கொள்கை மாறுவதில்லை. ஏகாதிபத்திய வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் வரலாற்று நியதியை அம்பலப்படுத்துகையில் லெனின் பின்வருமாறு எழுதினார்: "சோஷலிஸம் வாகைகுடா விட்டால், முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கிடையிலான சமாதானம் மக்களைப் படுகொலை செய்வதற்கு ஆயத்தம் செய்யும் ஓர் இடைவேளையாக, ஒய்வுக் காலமாக, மாத்திரமே இருக்கும்".

இந்த சகாப்தத்தில் ஏகாதிபத்திய சமாதானத்தினுடைய பரிணாமத்தின் அரசியல் நியதி இத்தகையது தான். ஒரு ஏகாதிபத்திய, அநீதியான சமாதானமானது அதன் சமூக, பொருளாதார அரசியல் அடிப்படையில் ஜனநாயக, நீதியான மற்றும் நீடித்த சமாதானத்திலிருந்து மாறுபடுகிறது. ஒரு நீதியான, ஜனநாயக சமாதானம் வேறுவிதமான கொள்கையிலிருந்து—முற்போக்கான உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச வர்க்க அடிப்படையிலான கொள்கையிலிருந்து—முகிழ்கிறது.

"நவ்கினி கொம்யூனிசம்"
என்பதிலிருந்து

முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதை பற்றிய லெனினியக் கருத்தமைப்பு

“ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான சோஷலிஸ சர்வதேசப் புரட்சிக்காக” விடாமுயற்சியுடன் பாடுபட்ட வி. இ. லெனின் கிழக்குலக மக்களின்பால் தமது கவனத்தை அடிக்கடி திருப்பினார்; ஏனெனில், கலோனியல் சுரண்டல் அமைப்பை இறுதியாக அடித்துச் செல்லும் வலிமைமிக்க புரட்சிகர அலையை அவர் அங்கு கண்டார்.

வி. இ. லெனின் தேச விமோசன இயக்கங்களில் உழைக்கும் மக்கள் வகிக்க வேண்டிய பாதை திரத்தை வலியுறுத்தினார். அவர்களின் புரட்சிகரமான ஜனநாயக உள்ளாற்றலை அதிகுயர்வாக மதிப்பிட்டு செய்தார். அவர்கள் படிப்படியாக முதலாளித்துவ விரோதக் கண்ணோட்டங்களை எடுக்கும் வாய்ப்பு பற்றி முன்னுணர்ந்து கூறினார். சோஷலிஸ சக்திகளுக்கும் தேச விமோசன இயக்கத்துக்கும் இடையே அவற்றின் பரஸ்பர நலன்களுக்காக ஓர் உறுதியான கூட்டணி அமைய வேண்டும் என்பதே அவருடைய கருத்து ஆகும். “எம் முடைய சோவியத் குடியரசு கிழக்கில் எழுச்சிபெறும் அனைத்து மக்களையும் அணிதிரட்டவேண்டும்; அவர்களுடன் சேர்ந்து சர்வதேச ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகப் போராட்டத்தை நடத்தவேண்டும்,” என்று லெனின் சொன்னார்.

ருஷ்யாவின் 1917க்கு முந்திய ஆண்டுகளின்போது, ஆசிய, ஆபிரிக்க மக்களின் தேச விமோசன இயக்கம் தலையெடுக்கத் தொடங்கிற்று. அவ்வேளையில்தான் தேசிய—கலோனியல் பிரச்சனை பற்றி கம்யூனிஸ்டுகளின் அடிப்படைக் கொள்கையை லெனின் விரித்துரைத்தார்.

கம்யூனிஸ்ட்போர்த் தந்திரம் மற்றும் உபாயத்துக்கான சில பொதுவான முறைமையியல் கோட்பாடுகளை லெனின் விரித்துரைத்தார்; இக் கோட்பாடுகள் விஞ்ஞான

பூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டவை; நடைமுறையில் பரீட்சிக்கப்பட்டவை. இவ்விதம் ஏகாதிபத்திய விரோதப் புரட்சிகரப் போக்கின் எல்லாக்கட்டங்களுக்கும் துறைகளுக்கும் சர்வவியாபகப் பொருத்தமுடையவையாக விளங்கின.

ஏகாதிபத்தியத்தினால் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்கள், மனித குலத்தில் ஏகப்பெரும்பான்மையினராவர். உலகப் பாட்டாளி வர்க்கம் தனது சொந்த விமோசனத்துக்காகப் பாடுபடுகையில் சுரண்டப்படும் தேசங்களின் நலன்களை உயர்த்திப் பிடிக்கிறது. இந்த தேசங்கள் செயலாக்கமான அரசியல் வாழ்வில் ஈடுபடவும், முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராக முனைப்பாக்கப்பட்ட ஏகாதிபத்திய—விரோத போராட்டங்களைத் தொடுக்கவும் எழுச்சி பெறுகின்றன. இது உலகளாவிய முக்கியத்துவமுடைய முற்போக்கான வரலாற்றுப் போக்காகும். ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளது தொழிலாளி வர்க்கத்துடனும், பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி (லெனினின் வாழ்நாளில்) வாகைகுடிய ஓரே நாட்டுடனும் சேர்ந்து ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகப் போராடும் மூன்று பெரும் உலக சக்திகளில் இலட்சோப லட்சம் ஒடுக்கப்பட்ட பரந்த மக்கள் திரளினரும் ஒரு சக்தியாகும். சோவியத்துக்களின் தேசம், ஏகாதிபத்திய விரோதப் போராட்டத்தின் முன்னணிப் படையாக தொடர்ந்து விளங்குகிறது.

பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய தேசங்களின் சோஷலிஸ வருங்காலத்துக்கான, பிரச்சனைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினங்களின் விமோசன இயக்கத்தின்பால் கம்யூனிஸ்டுகளின் கொள்கைக்கான லெனினியப் போர்த்தந்திரம் மற்றும் கேந்திர வழிகாட்டி நெறிகளது அமைப்பில் ஜீவாதார இடத்தை வகிக்கிறது.

மார்க்ஸ், எங்கெல்சின் கருத்துக்களை மேலும் விருத்தி செய்த லெனின், கலோனியல், அரைக் கலோனியல் மற்றும் சார்பு நாடுகள் முதலாளித்துவக் கட்டத்தினூடாகச் செல்லாமல் அல்லது கணிசமான அளவு குறைவாகக் கடந்து செல்லக் கூடிய வாய்ப்பு பற்றிய கருத்தமைப்பை வகுத்துரைத்தார். அத்தகைய வாய்ப்பு சோவியத் யூனியனின் தோற்றத்தோடு, வாகைகுடிய பாட்டாளி வர்க்க நாட்டின் தோற்றத்தோடு காத்திரமே தோன்றியது என்பதை அவர் நிர்ணயித்துக் காட்டினார். இதை உணர்வதற்கான தலையாய உள்நாட்டு முன்நிபந்தனை கிழக்குலக உழைக்கும் மக்களின் அரசியல் செயலாக்கமும் முன்முயற்சியும் ஆகும். கம்யூனிஸ்டுகள் இதை சகல வழிகளிலும் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் அதிகாரத்துக்கு வருவதுடன் சமூக உருவாக்கம் என்ற வகையில் அந்நாடுகள் முதலாளித்துவத்தினூடாகச் செல்லாமல்

இருக்கும் வாய்ப்பை லெனின் நேரடியாகவோ, அல்லது அவசியமாகவோ இணைக்கவில்லை. குறிப்பாக புரட்சி வாகைசூடிய நாட்டில், சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உதவியும் ஆதரவும் இருக்குமாயின், வெகுஜனத் தேசிய ஸ்தாபனங்களை போராட்டத்தின் விளைவாக முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதையை நிராகரிக்க முடியும்; கம்யூனிஸ்ட்டுகள் இந்த ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கி, அவற்றில் பாடுபடுவது மூலமே இது சாத்தியமாகும் என்பதை லெனின் நிரூபித்தார். உழைக்கும் மக்களது வெகுஜன ஸ்தாபனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு அரசியல் அமைப்பின் கீழ் பின்தந்திய நாடுகள் ஒரு சில வளர்ச்சிக் கட்டங்கள் மூலம் கம்யூனிஸ்த்வை அடைய முடியும். போராளிகள் மற்றும் கட்சி அமைப்புகளின் சுயாதீனமான படைப்பிரிவுகளை உருவாக்குதல்; விவசாயிகளது கவுன்சில் உள்ளிட பரந்த தேசிய ஸ்தாபனங்களது நடவடிக்கைகள்; வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளில் உள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்திடமிருந்து உதவி பெறுதல்—ஆகியனவே லெனின் வகுத்துரைத்த முதலாளித்துவமல்லாத வளர்ச்சியின் நிபந்தனைகள் ஆகும்.

ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் நீண்டகாலமாகவே முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதையைக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளன என்ற உண்மையானது அவற்றின் முதலாளித்துவமற்ற பரிணாமத்தின் வாய்ப்பு பற்றிய பிரச்சினையைப் பாதிக்கவில்லை. முதலாளித்துவம் பல நாடுகளில் முன்னணியில் விளங்கிய போதிலும் ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் உள்ள எந்த நாட்டிலுமே (ஜப்பான் நீங்கலாக) அது ஆதிக்க அமைப்பாக மாறியதில்லை. முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதைக் கட்டத்தைக் கடக்காமல் செல்வது, அல்லது அதை வெட்டிக் குறைப்பது பற்றிய வாய்ப்பு குறித்து லெனின் பேசும்போது, குறிப்பிட்ட பின்தங்கிய நாடுகளின் குழு எதையும் அவர் மனதில் கொண்ட தில்லை. பொருளாதாரத்தில் முதலாளித்துவத்துக்கு முந்தியதான உறவுகளைக் கொண்ட ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களுையே அவர் சாதாரணமாகப் பொருள்படுத்தினார்.

வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளிலும் மேலே ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகள் வசம் இருந்த கர்லனிகளிலும் பரந்த வெகுஜன தேசிய ஸ்தாபனங்களை அமைக்கும் அவசியத்தை லெனின் சுட்டிக்காட்டினார். அதுபோலவே, இந்தியா போன்ற, ஒப்பீட்டளவில் வளர்ச்சியுற்ற கீழைத்தேய நாட்டையும் அவர் விதிவிலக்காக்கவில்லை. ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையும் முதலாளித்துவத்துக்கு முந்தியதான உறவுகளும் நிலவியமைதான் இந்த நாடுகளை ஐக்கியப்படுத்தின.

வாழ்வியல் நிரூபிக்கப்பட்ட தத்துவம்

லெனினின் கருத்துக்களை வாழ்க்கை மெய்ப்பித்திருக்கிறது. பிற்காலத்தில், பல்வேறு வளர்ச்சி மட்டங்களை யுடைய நாடுகள் முதலாளித்துவமற்ற பாதையில் பிரவே

சித்தன. அவற்றின் பொதுவான அம்சங்கள் பின்வருமாறு: ஆரம்பகால முதலாளித்துவத் திரட்சி, முதலாளித்துவத் தொழிற்சாலைகளின் தோற்றம், வர்க்க மறும் உதிரி மூலதனத்தின் வளர்ச்சி, தொழில்துறை வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டம் ஆகியனவாகும். தனியொரு நாட்டிலேனும் முதலாளித்துவ அமைப்பு ஆதிக்கஞ் செலுத்தவில்லை. பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய நாடொன்றில் அத்தகைய நிலைமை தொடர்ந்து இருந்துவரும்போது, அதன் முன் முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதை இன்னமும் உள்ளது.

உலகளாவிய சமூக-அரசியல் சக்திகளின் புதிய அணிசேர்க்கை, புதிய கூட்டு உறவின் பின்னணியில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உலக வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பணிப்பறிய போதனையை விரித்துரைப்பதே லெனினின் முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சித் தத்துவமாகும். தேசிய-சுலோனியல் பிரச்சனையில் சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்துக்கான தன்னுடைய உபாயத்துடன் லெனின் இத்தத்துவத்தை இணைத்தார். முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையில் பிரவேசித்ததும் ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் உழைக்கும் மக்களுக்கு ருஷ்யாவின் வாகைசூடிய பாட்டாளி வர்க்கம், புரட்சிகரத் தொழிலாளி வர்க்கம் உதவியளிக்க வேண்டும். ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் கம்யூனிஸ்டுகள் தேசிய ஸ்தாபனங்களில் உழைக்க வேண்டும். சுயாதீனமான அரசியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட பரந்த வெகுஜன மக்களைத் தூண்டி அணிதிரட்ட வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் புரட்சிகரமான கம்யூனிஸ்ட் அல்லாத ஸ்தாபனங்களின் தலைமையிலான ஆட்சிகள் சோஷலிஸத்துக்கு மாறிச் சென்றதும், தொழிலாளி வர்க்கம் அதிகரித்துவரும் பாத்திரத்தை வகிக்கும், விஞ்ஞான சோஷலிஸக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில், தொழிலாளி வர்க்கத்தினுடைய தலைமையின் கீழ் சோஷலிஸ சமுதாய நிர்மாணம் நிறைவேற்றப்படும். சோவியத் ஒன்றியத்தினதும், உலக சோஷலிஸ அமைப்பினதும், தொழிலாளி வர்க்கத்தினதும் விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தினதும் செல்வாக்கு உலகளாவிய ரீதியில் வளர்ந்தமை முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சியின் வாய்ப்பை இன்னும் கூடுதல் சாத்தியமாக்கியது.

ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான உலகளாவிய சோஷலிஸப் புரட்சியில் சேர்வதற்கு ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் மக்களை அணிதிரட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட சர்வதேச கம்யூனிஸ இயக்கத்தின் உபாயத்தை லெனினின் வழிகாட்டி நெறிகள் திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட்டன. கம்யூனிஸப் போர்த்தந்திரப் போக்கு ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சியினுடைய புதிய வரலாற்று ரீதியான வாய்ப்பை கருத்திற்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. அது, மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பின்னர், சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் செல்வாக்கு மிக்க உலக சக்தியாக மாறியதன் பின்னர் நடைமுறையில் எழுச்சி பெற்றது.

வரலாறும் அனுபவமும்

உம்ஜாலின் செதன்போல்
மங்கோலிய மக்கள் புரட்சிக் கட்சி
மத்தியக் கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர்,
ம. ம. கு. மாபெரும் தேசிய ஹூரால்
தலைமைக் குழுத் தலைவர்

வாகைசூடிய பாட்டாளிகளுடன் கூட்டணி

மங்கோலிய மக்கள் புரட்சிக் கட்சியின் முதலாவது காங்கிரஸ் 1924 ஆகஸ்டில் கூடியது. அது மங்கோலியாவின் முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையை வகுத்தளித்தது; இப்பாதையைத்தான் வளர் முக நாடுகள் பல இப்போது கடைப்பிடிக்கின்றன.

முதலாளித்துவக் கட்டத்தின் ஊடாகச் செல்லாமல் முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய சமூக அமைப்பிலிருந்து சோஷலிஸத்துக்கு மாறிச் செல்லுவது பற்றிய லெனினின் கருத்தை நடைமுறைப்படுத்திய முதலாவது நாடு மங்கோலியர்தான்.

முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய அல்லது முதலாளித்துவ உறவுகளின் ஆரம்ப நிலையில் உள்ள, சுயாதீனமான வளர்ச்சிப் பாதையில் பிரவேசித்து சோஷலிஸத்தை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லும் நாடுகளுக்கு புரட்சிகர உருமாற்றங்களின் ஆகக் குறைந்தது இரண்டு கட்டங்கள் முன்மாதிரியாகத் திகழ்கின்றன என்ற முடிவுக்கு வருவதை மங்கோலியாவின் அனுபவம் சாத்தியமாக்கியுள்ளது; இதை ஏனைய பல நாடுகளும் ஊர்ஜிதம் செய்துள்ளன.

இப்பாதையில் விடிவெள்ளியாகத் தோன்றிய மங்கோலியாவின் நீண்ட அனுபவம், முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய உறவுகளிலிருந்து சோஷலிஸத்துக்கு முன்செல்

லும் நாடுகளுக்கு உரியதான முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையின் பிரதான அம்சங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அரசியல், பொருளாதார சுதந்திரத்தைப் பெறுவது; பரந்த உழைக்கும் மக்களால் அடையக்கூடியதும் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதுமான வடிவத்தில் மக்களின் ஜனநாயக ஆட்சியை ஸ்தாபிப்பது; நிலமான்ய சொத்துடமை உறவுகளை ஒழித்துக் கட்டுவது; புதிய பொருளாதார மற்றும் கலாசாரத் துறைகளை அபிவிருத்தி செய்வது; இதன் அடிப்படையில் தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் மக்கள் அறிவுத்துறையினரையும் உருவாக்குவது ஆகியனவே இத் தனிச் சிறப்பான அம்சங்களாகும். மேற் கூறப்பட்டவற்றைச் சாதிப்பது சம்பந்தப்பட்ட நாட்டை ஏகாதிபத்திய காலனி அமைப்பிலிருந்து விடுவிக்கிறது, முதலாளித்துவத்துக்கு முந்தியதான உறவுகளை ஒழித்துக்கட்டுகிறது, சோஷலிஸ நிர்மாணத்திற்கு மாறிச் செல்வதற்கான பொருளாதார, சமூக அடித்தளத்தை உருவாக்குகிறது.

தொடக்க நடவடிக்கைகள்

1921 மார்ச் மாதத்தில் டி. சுஹே பதோரும் அவரது தோழர்களும் மக்கள் புரட்சிக் கட்சியை உருவாக்கினர். இக்கட்சி 1917ல் வாகைசூடிய மகத்தான அக் டாபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் விமோசனக் கருத்துக்களை அங்கீகரித்தது. அவற்றை நிலமான்ய மற்றும் பண்ணையடிமை முறை உறவுகள் ஆதிக்கத்திலிருந்து பின்தங்கிய விவசாய நாட்டிற்கு தேர்ச்சித் திறமுடன் பிரயோகம் செய்தது; இக்கட்சியின் உருவாக்கம் மங்கோலியாவில் புரட்சிகர ஜனநாயக மாற்றங்களை அறிமுகஞ் செய்வதில் முனைப்பானதாக விளங்கியது; 1924ல் மங்கோலிய மக்கள் குடியரசு பிரகடனம் செய்யப்பட்டது, பாட்டாளி வர்க்கச் சித்தாந்தத்தினால் வழி நடத்தப்பட்ட கட்சி அதில் நிர்ணயமான பாத்திரத்தை வகித்தது. இதுதான், கல்வியறிவற்றவர்களும் கீழ் நிலையில் இருந்தவர்களும் மூட்க்கொள்கைகளைக் கொண்டவர்களான கால்நடை வளர்ப்பாளர்களை புதிய அரசாங்கத்தின் புரட்சிகர ஜனநாயக மற்றும் சோஷலிஸ உருமாற்றங்களுக்குப் படிப்படியாகத் தயார் செய்வதில் ஆதாரமாக விளங்கியது.

பண்ணையடிமை முறை ஒழித்துக் கட்டப்பட்டமை, நிலத்தின் தேசவுடமை, முற்போக்கான வரிவிதிப்பு முறையின் அறிமுகம், நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து கால்நடைகளைப் பறிமுதல் செய்தமை ஆகிய இவை எல்லாம் மங்கோலியாவின் அபிவிருத்தியை நீண்ட காலமாகத் தடைப்படுத்தி வந்த நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்தி உறவுகளுக்கு முத்தாய்ப்பு வைத்தன. மக்கள் அரசாங்கத்தின்

புரட்சிகர நடவடிக்கைகளால் மங்கோலியாவின் தேசிய செல்வத்தைச் சூறையாடிய வெளிநாட்டு வர்த்தகமும் மூலதனமும் நாட்டின் பொருளாதாரத்திலிருந்து துடைத்தழிக்கப்பட்டன.

புரட்சிக்கு முன்னர் அறியப்படாத வர்த்தகம், தொழில்துறை, போக்குவரத்து மற்றும் தொலைத் தொடர்புகள், அதாவது புதிய துறைகள் அமைக்கப்பட்டன; இவற்றைப் சோஷலிஸப் பொருளாதாரம் என குறிப்பிடலாம்.

அதேசமயம் புதிய சமூக மேற்கட்டமைப்புத் துறைகள் தோன்றத் தொடங்கின. பொதுச் சுகாதாரப் பராமரிப்பு, கல்வி, கலாசாரம் மற்றும் கலைகளை இவை. சித்தாந்த, கலாசாரத் துறையில் புரட்சிகர சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, மக்களின் அறிவுத்துறையினர் உருவாக்கப்பட்டனர்.

1920ம், 30ம் ஆண்டுகள் மிகவும் கஷ்ட காலமாக இருந்தபோதிலும் கூட, உள்நாட்டு எதிர்ப்புச் சக்திகளைத் தோற்கடிப்பதிலும், வெளி எதிரியை முறியடிப்பதற்காக உழைக்கும் மக்களை அணிதிரட்டுவதிலும் கட்சி வெற்றி பெற்றதோடு, நாட்டின் பொருளாதார, கலாசார வளர்ச்சியில் தொடக்கநிலை வெற்றிகளையும் ஈட்டியது. அக்காலகட்டத்தின்போது மங்கோலிய மக்கள் புரட்சிக் கட்சி தத்துவார்த்த ரீதியில் புடமிடப்பட்டு, ஸ்தாபன ரீதியில் வலுவாக்கப்பட்டு அனைத்து மக்களுக்கும் தலைமை தாங்குகின்ற தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மூலக் கருவாக மாறியது.

மக்களின் அரச அமைப்பு வலுப்படுத்தப்பட்டது, சமூகத்தின் வர்க்கக் கட்டமைப்பில் ஆழமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. நிலபிரபுத்துவ வர்க்கம் முற்றாக அழித்தொழிக்கப்பட்டது. கட்சியும் அரசும் கால்நடை வளர்ப்பாளர்கள் மத்தியில் கடைப்பிடித்த முரணற்ற கொள்கையின் விளைவால் நடுத்தர வர்க்கக் கால்நடை வளர்ப்பாளர்களும் விவசாயிகளும் கிராம வாழ்வில் முக்கியமான வர்க்களாயினர் தேசிய தொழிலாளி வர்க்கம் உருவாக்கப்பட்டு வலிமை பெற்றது, தன்னுடைய சோவியத் சகபாடிகளுடன் சேர்ந்து உழைத்து, பயிற்சி பெற்றது. கட்சியின் உறுதி வாய்ந்த கொள்கை தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் கால்நடை வளர்ப்பாளர்களுக்கும் இடையே கூட்டணியை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவியது, மக்களின் ஜனநாயக அமைப்பினுடைய அரசியல் அடித்தளங்களை வலுப்படுத்தியது.

சோஷலிஸ உருமாற்றங்கள்

1940ம் ஆண்டுகளின் துவக்கமானது சோஷலிஸ உருமாற்றங்களில் இறங்குவதற்கு அவசியமான பொருளாதார முயற்சவையும் சமூகச் சக்திகளும் தோன்று

வதைக் கண்டது. ஜனநாயகப் புரட்சி படிப்படியாக சோஷலிஸப் புரட்சியாகவும், ஜனநாயகச் சீர்திருத்தங்கள் சோஷலிஸச் சீர்திருத்தங்களாகவும் வளர்ந்தன.

சோஷலிஸத்தின் வெற்றிக்கு பொருத்தமான பொருளாதாரத், தொழில்துட்ப அடித்தளம் தேவைப்பட்டது. இது முக்கியமான பொருளாதாரத் துறைகளில் இயந்திர உற்பத்தியை, வேறு வார்த்தையில் சொன்னால், தொழில்மயமாக்கலை அவசியமாக்கியது. அக்காலகட்டத்தில் புதிய பொருளாதாரத் துறைகள் துரிதமான வேகத்தில் மேலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன. சோவியத் யூனியனின் உதவியுடன் புதிய விவசாயத் துறை, இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட பண்ணைத் தொழில், உருவாக்கப்பட்டது.

இவ்வாண்டு மங்கோலிய மக்கள் குடியரசு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் அறுபதாம் ஆண்டு விழாவைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு தலைமுறையினரின் வாழ்க்கைக் காலம், வரலாற்று ரீதியில் இது குறுகிய ஒரு காலகட்டம் தான். ஆனால், எமது நாடு ஆயிரம் ஆண்டுகளில் சாதிக்க முடியாதவற்றை இந்த அறுபது ஆண்டுகளில் சாதித்துள்ளது. அது ஒரு சகாப்தம் முழுவதையும் கடக்காமல் நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து சோஷலிஸத்துக்கு மாறிச் சென்றது. ஒரு காலத்தில் பின்தங்கிய நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு முந்தியக் கட்டத்தில் இருந்த மங்கோலியா நவீன பல்துறைப் பொருளாதாரத்தையும் மலர்ந்துவரும் கலாசாரத்தையும் உயர்ந்து வரும் வாழ்க்கைத் தரங்களையும் கொண்டு இயக்காற்றலுடன் முன்னேறி வரும் சோஷலிஸ அரசாங்கம் அபிவிருத்தியடைந்திருப்பதுதான் கட்சியின் முயற்சிகளுடையவும் மங்கோலிய மக்களின் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உழைப்பினதும் முக்கிய பெறுபேறு ஆகும்.

இயல்பான, நம்பகமான நேச அணி

மங்கோலிய மக்கள் சர்வதேசத் தொழிலாளர் இயக்கத்துடன், முதற்கண் உலக வரலாற்றில் வெற்றிகரமான சோஷலிஸப் புரட்சியை நிறைவேற்றிய சோவியத் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் நெருக்கமாகக் கூட்டணியுக்குத்து, அவர்களின் ஆதரவோடுதான் தம்முடைய சமூக, தேசிய விமோசனைக் கடமைகளை வெற்றிகரமாகச் சாதிப்பதற்கு முடிந்துள்ளது என்பதில் சிறிதளவு சந்தேகமும் இல்லை. மங்கோலியாவின் முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சியினுடைய பிரதான அம்சம் இதுதான்.

வரலாற்றில் முதல் தடவையாக பாட்டாளி வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய சோவியத் யூனியன், மங்கோலியாவில் அந்நிய மூலதனத்தைத் தூக்கி வீசுவதற்கும் புதிய சோஷலிஸப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்க

கவும் தீர்மானகரமான பங்கைச் செலுத்திற்று. இராணுவத் தலையீட்டுக்கும், ஏகாதிபத்திய பொருளாதார வில்லரிப்புக்கும் எதிராக எமது நாட்டை சோவியத் யூனியன் பாதுகாக்காமல் இருந்திருந்தால், சுயாதிபத்தியமிக்க, வளமுற்றுவரும் சோஷலிஸ அரசாக மங்கோலியா இன்று ஜீவித்திருக்க முடியாது என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

இவ்விதம், வாகைகுடிய பாட்டாளி வர்க்கத்துடனும், சோஷலிஸ உலகுடனும் கூட்டணி வகுப்பதும், அதனுடைய அனுபவத்தை ஏற்றுக்கொள்வதும் முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சியின் நியதிகளாகியுள்ளன. இந்த நியதிகளின் ஸ்தூலமான தன்மை சமீப ஆண்டுகளின் போது சோஷலிஸத் திசையமைவுப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள நாடுகளின் அனுபவத்தினால் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளின் பின்தங்கிய நிலைமையை முதலாளித்துவமற்ற வளர்ச்சிப் பாதையூடாக, சர்வதேச முதலாளித்துவ உழைப்புப் பிரிவில் நிர்ணயமான உடைப்பை ஏற்படுத்துவது மூலமாக, தேச விமோசன சக்திகளின் இயல்பானதும் நம்பகமானதுமான நேச சக்தியாக விளங்கும் உலக சோஷலிஸக் கூட்டமைப்புடன் தோழமைபூர்வ ஒத்துழைப்பை மேற்கொள்வது வாயிலாக மாத்திரமே வெற்றிகொள்ளமுடியும் என்பதை தத்துவம் மாத்திரமல்லாமல் வளமான சமூக வளர்ச்சி நடைமுறையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

கொம்யூனிஸ்ட் சஞ்சிகையிலிருந்து

ஐக்கியப்பட்ட சோவியத் அரசின் உருவாக்கம்

சோவியத் நாட்டில் சோதர மக்களின் ஒன்றியத்தை உருவாக்கி வலுப்படுத்துவதை ருஷ்யாவில் சோஷலிஸ நிர்மாணத்திற்கும், தேசியக் குடியரசுகள் அனைத்தினதும் பொருளாதாரத்தையும் கலாசாரத்தையும் முன்னேற்றுவதற்கும் மிகவும் முக்கியமான காரணியாகும் என்று வி. இ. லெனின் கருதினார்.

சோவியத் குடியரசுகளைத் தனியொரு ராஜ்யமாக ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான பிரதான கோட்பாடுகளை தேசியமற்றும் காலனித்துவப் பிரச்சனைகள் பற்றிய ஆய்வுரைகளில் வி. இ. லெனின் வகுத்துரைத்தார். இந்த ஆய்வுகள் கோமிண்டர்னின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் (1920) அறிக்கையிலும், 'தேசிய இனங்கள் பிரச்சனை அல்லது சுயாட்சியமைப்பு' பற்றிய குறிப்புக்களிலும் (டிசம்பர் 1922) ஏனைய பிர ஆவணங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

1922ம் ஆண்டளவில், தனித்தனி சோவியத் குடியரசுகளை தனியொரு ராஜ்யமாக ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான ஸ்தூலமான நிலைமைகள் புதிய ருஷ்யாவில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. சோஷலிஸப் புரட்சியின் காரணமாக குடியரசுகள் அனைத்திலும் சோவியத் ஆட்சி உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது. நாட்டின் அனைத்து மக்களும் சோஷலிஸத்தை யும் கம்யூனிஸத்தையும் நிர்மாணிக்கும் பொதுவான கடமையைச் சாதிப்பதில் ஈடுபட்டனர். சோஷலிஸப் புரட்சி உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனிச் சொத்துடைமையை ஒழித்துக் கட்டியது, அவை அனைத்தையும் சமூகச் சொத்தாக்கியது. ஒன்றியக் குடியரசுகளின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் அனைத்தும் போல்ஷிவிக்குகளின் ஐக்கியப்பட்ட ருஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கப் பகுதிகளாகின. சோவியத் குடியரசுகள் அனைத்திலும் தேசிய பொருளாதாரத்தின் கட்டமைவுகள் அனைத்தும் ஒரேமாதிரியான வடிவங்களை எடுத்தன.

மிகச் சிறந்த ஐக்கிய வடிவம்

தேசிய சோவியத் குடியரசுகள் தனியொரு ராஜ்யமாகத்தாம் ஒன்றிணைவதை விரும்பின. உக்ரேனிய சோவியத் குடியரசின் கட்சியும் சோவியத் ஸ்தாபனங்களும் தான் தனியொரு ஐக்கிய ராஜ்யத்தை உருவாக்கும் முன்னோடிகளாக விளங்கின. பைலோருஷ்யா, ஜோர்ஜியா, ஆர்மேனியா, ஆஜர்பைஜான் ஆகியன இக் கருத்தை அங்கீகரித்தன.

நெருக்கமான ராஜ்ய ஐக்கியம் பற்றிய கருத்தை எல்லாக் குடியரசுகளும், அனைத்து உழைக்கும் மக்களும், உழைக்கும் விவசாயிகளும், முற்போக்கு அறிவுத் துறையினரும் ஆதரித்தனர். உள்நாட்டு யுத்தம் (1920) முடிந்த பிறகு நாடு முழுவதும் மெய்யான தேசிய ஒருங்கிணைப்பு இயக்கத்திற்கு உள்ளாகியது. உழைக்கும் மக்களின் கடிதங்களும் கூட்டங்களில் ஏற்கப்பட்ட தீர்மானங்களும் தனியொரு ராஜ்யத்தை உருவாக்கும் கருத்தை அங்கீகரித்தன. இவை கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிக்கும், சோவியத் அரசாங்கத்துக்கும், சில செய்திப் பத்திரிகைகளின் அலுவலகங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. முதலாளிகளையும் நிலப்பிரபுக்களையும் நாம் கூட்டாகவே ஒழித்துக் கட்டினோம், தலையீட்டு மற்றும் உள்நாட்டு எதிர்ப்புரட்சிச் சக்திகளை நாம் கூட்டாகவே தோல்வியடையச் செய்தோம், சோஷலிஸத்தை விரைவாகவும் எளிதாகவும் கூட்டாகவே நாம் நிர்மாணிப்போம்—இது தான் மத்தியக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்ட தீர்மானங்கள், விண்ணப்பங்கள், தனிப்பட்ட கடிதங்களின் உள்ளடக்கமாகும்.

1922 ஆகஸ்டில், மத்தியக் கமிட்டி கமிஷன் ஒன்றை அமைத்தது; ரூஷ்ய சமஷ்டிக்கும் ஏனைய சோவியத் குடியரசுகளுக்கும் இடையிலான பரஸ்பர உறவுகள் பற்றிய பிரச்சனையை வகுத்துரைக்கும் பொறுப்பை அதனிடம் ஒப்படைத்தது. சோவியத் குடியரசுகள் தனியொரு ராஜ்யமாக, ஒரு சோஷலிஸ சமஷ்டியாக ஒன்றிணைவதற்குரிய மிகவும் சரியான வடிவத்தைக் காண்பதற்கு லெனின் போன்ற மாமேதையினாலேயே சாத்தியமாயிற்று.

1925 அக்டோபர் 6ம் திகதி ரூஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (போல்ஷிவிக்) மத்தியக் கமிட்டியின் முழுநிறைவுக் கூட்டம் உக்ரேன், பைலோருஷ்யா, டிரான்காசஷியா (ஜோர்ஜியா, ஆர்மேனியா, ஆஜர்பைஜான்), ரூஷ்ய சமஷ்டி ஆகியவை சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்தில்—ஒவ்வொரு குடியரசும் இந்த ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிந்து போகும் உரிமையுடன்—ஒன்றிணைவதற்கான உடன்படிக்கை ஒன்றைச் செய்து கொள்ளும் தீர்மானத்தை எடுத்தது. இந்தப் பிரிந்து போகும் உரிமை ஓர் உத்தரவாதமாக, குடியரசுகளின் சுயவிருப்ப மற்றும் சமத்துவ ஒருங்கிணைப்புக்கு ஓர் முன்தேவையாக, அதே சமயத்தில் ஒன்றியத்தின் உறுதித் தன்மைக்கு ஓர் உத்தரவாதமாக இருந்தது.

மத்தியக் கமிட்டியினுடைய அக்டோபர் (1922) முழுநிறைவுக் கூட்டத்தின் தீர்மானமும், மத்தியக் கமிட்டியின் ஆணைக்குழு சோவியத் ஒன்றியத்தை உருவாக்குவது பற்றிய தயாரித்த பிரகடனத் திட்டங்களும் உடன்படிக்கையும் அனைத்து கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும், கட்சியில் இல்லாத பரந்த வெகுஜன உழைக்கும் மக்களுக்கும் நாடுதழுவிய வ்லாதத் திற்காகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

குறுகிய மாவல்லரசு தேசிய வெறிக்கும் தேசியவாதத்துக்கும் எதிரான போராட்டம்

சோவியத் ஒன்றியத்தை உருவாக்குவதற்கான ஆயத்தப் பணி மாவல்லரசு குறுகிய தேசிய இன வெறியர்களுக்கும், ஸ்தல தேசியவாதிகளுக்கும் எதிராக நடத்தப் பட்ட கடுமையான போராட்ட நிலைமைகளிலேயே மேற்கொள்ளப் பட்டது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறவேண்டும். பொதுவான அரசு நலன்களைப் பாதுகாக்கும் அவசியம் பற்றிய தவறான அறிக்கைகளை மூடு திரையாகப் பாவித்து சோஷலிஸத்தைக் கட்டுவதில் தேசியத் தனித் தன்மைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளும் அவசியத்தை மாவல்லரசு குறுகிய தேசிய இன வெறியர்கள் உதாசீனம் செய்தனர். இது தேசியப் பிராந்தியங்களின் பொருளாதார, கலாசார அபிவிருத்திக்கு முட்டுக்கட்டை இடக் கூடியதாகும்.

உள்ளூர்த் தேசியவாதிகள், குடியரசுகளின் ஒன்றியம் அமைக்கப்படுவதற்கு எதிராக இருந்தனர். குடியரசுகள் தனிமைப்பட்டிருப்பதையும், தேசிய வரம்புக்குள் இருப்பதையும் அவர்கள் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். அத்தகைய அணுகுமுறை தேசிய இனங்களைத் தனிமைப் படுத்தக் கூடியதும், பலவீனமாக்கக் கூடியதும் ஆகும். மேலும் தேசியவாதிகள் பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சனைகளில் அந்நிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கவும் தலைப்பட்டனர். சாராப்சத்தில், இது சோவியத் ஆட்சியின் வீழ்ச்சியையே, முதலாளித்துவ, நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு மீண்டும் ஸ்தாபிக்கப்படுவதையே பொருள்படுத்தும்.

சோஷலிஸத்தை எதிர்த்த சமூக சக்திகளால் ஆதரிக்கப்பட்ட முதலாளித்துவத் தேசியவாதம், எழுச்சி பெற்ற சோஷலித்துக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு தேசியவாதத் தத்துவத்தைப் பயன்படுத்தியது. புரட்சியினால் விடுதலை செய்யப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் தேசியப் புரிந்துணர்வு வளர்ந்தோங்கி வருவதற்கும், தேசியவாதத்தின் வெளிப்பாடுகளுக்கும் இடையே வேறுபாடு காண்பதை கட்சி கற்றுக் கொடுத்தது.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் தோற்றம்

1922, டிசம்பர் 30ல் சோவியத்துக்களின் அகில யூனியன் காங்கிரஸ் தனது பணியைத் தொடங்கியது. ரூஷ்யர்கள், யுக்ரேனியர்கள், பைலோருஷ்யர்கள் ஆர்மேனியர்கள், ஜோர்ஜியர்கள், உஸ்பெக்குகள், தாஜிக்குகள் மற்றும் பிறர்—எல்லாமாக 2,214 பிரதிநிதிகள் சமூகமளத்திருந்தனர். அவர்களில் 44.4 சதவீதத்தினர் உழைக்கும் மக்கள், 26.8 சதவீதத்தினர் விவசாயிகள், 28.8 சதவீதத்தினர் அலுவலக ஊழியர்கள், அறிவுத் துறையினர்;

சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்தை உருவாக்குவது பற்றிய பிரகடனமும் உடன்படிக்கையும் பொதுவான உடன்பாட்டின் பேரில் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டன. சோவியத் ஒன்றியம் சமத்துவமுள்ள மக்களினங்களின் சுயவிருப்ப ஒன்றியம் என்றும், ஒவ்வொரு குடியரசும் ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிந்து போகும் உரிமையைப் பெறுகிறது என்றும் இப் பிரகடனத்தின் ஒரு பகுதி கூறியது. அதேசமயம், இருந்துவரும் சோஷலிஸ்ட் சோவியத் குடியரசுகளும் அல்லது வருங்காலத்தில் உருவாக்கப்படக் கூடியவையும் ஒன்றியத்தில் சேர்ந்து கொள்ள முடிமுடியும். அக்டோபர் 1917ல் இடப்பட்ட சமாதான சகவாழ்வு மற்றும் தோழமை பூர்வ ஒத்துழைப்பு அடித்தளங்களின் மீது புதிய ஒன்றிய ராஜ்யம் நிர்மாணிக்கப்படும். இது உலக முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான வலுநிலையாகப்பணிபுரியும்.

இந்த உடன்படிக்கை அரசு அதிகாரத்தின் அகில யூனியன் சுப்ரீம் உறுப்புக்களை உருவாக்குவதையும், அவற்றின் கடமைகள், பொறுப்புக்களையும் பொதுவாக வகுத்துரைத்தது. ஒன்றியத்திற்குச் சாதகமாக குடியரசுகளால் சுயவிருப்பத்துடனும், சம அளவுடனும் ஒப்புவிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களின் வரம்புகளை இந்த உடன்படிக்கை நிர்ணயம் செய்தது.

ஒன்றிய அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் வெளிநாட்டுக் கொள்கை, வர்த்தகம், ஆயுதப் படைகள், புலகயிரதம், தபால் மற்றும் தொலைத் தொடர்பு என்று இந்த உடன்படிக்கை வகுத்துரைத்தது. இதற்கு இசைவாக மக்கள் கமிசாரவைகளை (அமைச்சுக்களை) உருவாக்குவதற்கும் வகை செய்தது. ஒன்றிய அரசாங்கங்களும் நிதி, தேசியப் பொருளாதாரம், உணவு, தொழில் ஆகியவற்றைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டன. இவற்றைக் கையாள்வதற்கு ஒன்றிய—குடியரசு மக்கள் கமிசாரவைகள் அமைக்கப்பட்டன. உள் விவகாரங்கள், நீதி விவசாயம், உடல் நலப் பாதுகாப்பு ஆகியன குடியரசு அமைச்சுக்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டன.

இக் காங்கிரஸ் சோவியத்தின் மத்திய நிர்வாகக் குழுவை, அதியுயர் ஆட்சி உறுப்பை, தெரிவு செய்தது. சோவியத் அரசாங்கத்தின் தலைவர் பதவிக்கு வி. இ. மெனின் திரிவு செய்தது. இவ்விதம் தான், உலகில் முதல் தடவையாக ஒரு பலதேசிய சோஷலிஸ்ட் அரசு—சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசுகளின் ஒன்றியம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1924 ஜனவரியில் சோவியத்துக்களின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் யாப்பை அங்கீகரித்தது. 100க்கும் மேற்பட்ட தேசங்களையும் தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்கள் இந்த ஒன்றியத்திற்குள் பிரவேசம் செய்தனர். அது பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வதேசியத்தின் கருத்துக்களுக்கு நற்பகமான வெற்றியாகும்.

சோவியத் யூனியனில் சோஷலிஸ்ட்

அது எவ்வாறு கட்டப்பட்டது.

என்ற நூலிலிருந்து.

சோவியத் சமுதாயம் வாழ்வும் பிரச்சனைகளும்

நிக்கலாய் பாய்ப்கோவ்

சோவியத் அமைச்சரவையின்

துணைத்தலைவர்,

சோவியத் ராஜ்யத் திட்டக் குழுவின்
தலைவர்

சோவியத் பொருளாதார முன்னேற்றம்

சோவியத் யூனியன் ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால கட்டத்தின் நான்காவது ஆண்டில் பிரவேசித்துள்ளது. 1984ல் சோவியத் யூனியனின் பொருளாதார, சமூக வளர்ச்சிக்கான அரசாங்கத் திட்டம் பதினென்றாவது ஐந்தாண்டு கால கட்டத்தின் திட்ட இலக்குகளை நிறைவு செய்வதில் மற்றுமொரு முக்கியமான கட்டமாகும், இந்த நகல் திட்டம் 1983 டிசம்பரில் நடைபெற்ற சோ. க. க. மத்தியக் கமிட்டியின் முழு நிறைவுக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்டது; பின்னர் சோவியத் ஒன்றியத்தின் பத்தாவது சுப்ரீம் சோவியத்தின் ஒன்பதாவது கூட்டத் தொடரில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

சில அபிவிருத்திப் பெறுபேறுகள்

சோ. க. க. வின் 26வது காங்கிரஸ் (1981) சோவியத் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஓரளவு கூடுதல் ஆற்றல் மிக்க, சிக்கல் வாய்ந்த கடமைகளை உருவாக்கியது. முதலாவதாக, பதினென்றாவது ஐந்தாண்டுக் கால கட்டத்தின் பிரதான கடமைக்கு இசைவாக பாவனைப் பொருட்களின் உற்பத்திக்குச் சாதகமாய் தேசியப் பொருளாதாரத்தின் சமநிலையை மாற்றுவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டது.

பாவனைப் பொருட்களின் உற்பத்திக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் முகமாக தேசியப் பொருளாதாரத்தை மறு கட்டமைப்பு செய்வதன் பின்னணியில் சோவியத் பொருளாதாரங்களின் வளர்ச்சி வீதப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய மார்க்கங்களைக் கட்டிக் காங்கிரஸ் வகுத்தளித்தது.

சமூக உழைப்பு உற்பத்தியில் மிகவும் கூடிய உயர்ச்சி, சகல பொருளாதாயத மற்றும் ஆள்வலு வளங்களை அறிவு பூர்வமாகப் பயன்படுத்துவது, சிறந்த உற்பத்தித் தரம் ஆகியனவே இம் மார்க்கங்கள் ஆகும்.

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கும்போது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலகட்டத்தில் முதல் இரண்டு ஆண்டுகள் மிகவும் சிரமம் வாய்ந்ததாக இருந்தன. அக நிலை, புறநிலைச் சிரமங்கள் இரண்டுமே இருந்தன. முதற்கண் இந்த ஆண்டுகள் விவசாயத்திற்குச் சாதகமற்றவை. 1982ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில், சோவியத் பொருளாதாரம் விசை இயக்கத் துறையில் சிரமங்களுக்கு முகங்கொடுத்தது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக நிலவிய வரட்சி காரணமாக சைபீரியாவில் உள்ள பல நதிகள் வற்றிப் போயின; எம்முடைய பாரிய நீர்மின் நிலையங்கள் இங்கேயே இருப்பதால் தேசியப் பொருளாதாரம் மின்சாரப் பற்றாக்குறைக்கு உட்பட்டது. இது சமகால ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலகட்டத்தின் முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் சில பொருளாதாரத் துறைகளின் வளர்ச்சித் தரங்களைப் பாதித்தது.

கட்சி, அரசாங்கத்தின் உள்ளியல்பான ஸ்தாபன, அரசியல் பணி காரணமாகவும், சோவியத் மக்களின் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட உழைப்பினாலும் 1983ல் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்களை விரைவுபடுத்துவதில் நாடு ஓரளவு வெற்றி ஈட்டியது.

இதைத் தொடர்ந்து, பல்வேறு துறைகளில் நிலைமையைக் குறுகிய காலத்தில் மேம்படுத்துவதிலே நாம் வெற்றி பெற்றோம். 1983ம் ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சி வீதங்களும் மக்களின் நலவாழ்விடமான அதிகரிப்பும் ஐந்தாண்டு கால காலகட்டத்தின் முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் சாதிக்கப்பட்டவற்றைவிட கூடுதலானவை. தரக் குறியீலக்குகளும் தொழில்துறை மற்றும் போக்குவரத்தின் திட்ட நிறைவேற்ற வீதமும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மேம்பட்டன. இவ்விதம், தேசியப் பொருளாதாரம் முழுவதிலும் நிலைமை சிறப்பான மாற்றத்தைப் பெற்றது. அதே சமயம் தொழில்துறை உற்பத்தி 10.6 சதவீதமும், விவசாய மொத்த உற்பத்தி 9.7 சதவீதமும் பாலனை மற்றும் திரட்சிக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் தேசிய வருமானம் 10.2 சதவீதமும் அதிகரித்தன.

1982 மே மாதம் நடைபெற்ற சோ.க.க. மத்தியக் கமிட்டியின் முழுநிறைவுக் கூட்டம் 1990ம் ஆண்டின் இறுதி வரையிலுமான காலகட்டத்திற்கு சோவியத் ஒன்றியத்தின் உணவு வேலைத்திட்டம் ஒன்றை வகுத்து அங்கீகரித்தது. விவசாயத் தொழில் தொகுப்பின் எல்லாத்

துறைகளதும் மேலும் வளர்ச்சிக்குரிய நடவடிக்கைகளை வகுத்தளித்தது. அதன் நடைமுறைப்படுத்தல் நாடு தழுவிய அக்கறைக்குரிய விஷயமாகியுள்ளது.

தற்போதைய பிரச்சனைகளைக் கையாளும்போது கட்சியும் அரசாங்கமும் நாட்டின் பொருளாதார உள்ளாற்றலைப் பெருக்குவதற்கான தளராத அக்கறையைக் காட்டுகின்றன; இந்த உள்ளாற்றல்தான் நீண்டகாலத்துக்கான அதன் வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துகின்றது. பெருவீத மூலதன நிர்மாணத் திட்டம் சமகால ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்காக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. மின் தொழிலிலும், சுரங்கத் தொழிலிலும், விவசாயத் தொழில் தொகுப்பு மற்றும் போக்குவரத்துத் துறைகளிலும் 600க்கும் மேற்பட்ட புதிய தொழிலகங்கள் செயல்படத் தொடங்கின.

போக்குவரத்தின் வளர்ச்சிக்கு புதிய உந்து சக்தி கொடுக்கப்பட்டது. அதன் தொழில் நுட்பத் தரங்கள் மேலும் உயர்த்தப்பட்டன. நானாவிதமான பொதிப் போக்குவரத்தும் 10.2 சதவீதத்தால் அதிகரிக்கப்பட்டது.

உழைப்பு உற்பத்தி துரிதமாக அதிகரித்தது: 1983ல் உழைப்பு உற்பத்தியின் வளர்ச்சி காரணமாக 88 சதவீதமான தொழில்துறை உற்பத்தியும், முழு அளவில் புகையிரதப் பொதிப் போக்குவரத்தும் பெறப்பட்டது. இதன் மூலம், பொருளாதாரமானது உள்ளியல்பான வளர்ச்சிப் பாதைக்குப் படிப்படியாக மாற்றப்பட்டு வருகிறது.

பிரதான பொருளாதார வளர்ச்சிக் கடமைகள்

1984ம் ஆண்டிற்கான அரசாங்க சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டத்தில் சோ.க.க. வினூடைய 26-வது காங்கிரசின் தீர்மானங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது ஒரு புதிய கட்டமாகும். அது, 1983ம் ஆண்டில் சாதிக்கப்பட்டவற்றை வலுப்படுத்துவதற்கும், மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும், ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முழுவதையும் நிறைவேற்றுவதற்கான முன்தேவைகளை உருவாக்குவதற்கும் வகை செய்கிறது.

பதினென்றாவது ஐந்தாண்டுக் காலகட்டத்தின் திட்ட இலக்குகளைப் பின்பற்றி 1984ம் ஆண்டின் திட்டம் பொருளாதார வளர்ச்சியில் உள்ளியல்பான காரணிகளின் பொத்திரத்தை உயர்த்துவதையும், செலவுகளை அதிகரிப்பின் பின்னணியில் முடிவுப் பெறுபேறுகளின் கூடுதல் வளர்ச்சிக்கும், விரைவுபடுத்தப்பட்ட உழைப்பு உற்பத்தி

யின் அதிகரிப்பிற்கும், உற்பத்தி ஆற்றலைக் கூடுதல் அறிவார்ந்த ரீதியில் பயன்படுத்துவதற்கும், விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் வளர்ச்சியுற்ற அனுபவத்தை அன்றாடத் தொழில்துறை நடைமுறையில் புகுத்துவதற்கும், பொருளாதாரத் திட்டமிடல் மற்றும் நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் வழி வகுக்கிறது.

1984ம் ஆண்டிற்கான திட்டம் தேசிய வருமானத்தில் 14,9 பில்லியன் ரூபிள் அதிகரிப்புக்கு வழி செய்கிறது. தேசிய வருமானத்தின் அதிகரிப்பு முழுவதும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்துவதற்கென ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில்துறை உற்பத்தி 3.8 சதவீதத்தால் உயரவுள்ளது. அதன் முழுமையான அதிகரிப்பு 28.7 பில்லியன் ரூபிள்களாக இருக்கும். விவசாய உற்பத்தி 6.6 பில்லியன் ரூபிள்கள் அதிகரிக்கும்.

திட்டத்தின் மையமான கடமைகளில் ஒன்று உற்பத்தி ஆற்றலை அதிகரிப்பதாகும்; முதற்கண், தொழில்துறையிலும் நிர்மாணத்திலும் விவசாயத்திலும் உழைப்பு உற்பத்தியின் விரைவுபடுத்தப்பட்ட அதிகரிப்பாகும். ஒட்டுமொத்தத்தில் சமூக உழைப்பு உற்பத்தி 3.5 சதவீதம் அதிகரிக்க உள்ளது.

எரிபொருள், விசை, உருக்கு மரம், கட்டிட மற்றும் பிற பொருட்களைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதும் சமூக உற்பத்தியை உள்ளியல்பாக்குவதில் முக்கியமான காரணியாகும்.

சகல பொருளாதாரத் துறைகளையும் உள்ளியல்பான வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்வதானது அடிப்படையான உற்பத்திச் சொத்துக்களின் கூடுதல் செயலாக்கமான பிரயோகத்தையும் சம்பந்தப்பட்ட துறைகளது அபிவிருத்தியில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒழித்துக்கட்டுவதையும், உழைப்பு ஒழுங்கமைப்பிலும் தொழிலகங்களுக்கான பொருளாதாரத், தொழில்நுட்ப வழங்கல்களை வகை செய்வதிலும் மேம்பாடுகள் காண்பதையும், தொழிலகங்களின் சாதனப் பிரயோக விதங்களை அதிகரிப்பதையும், திட்டமிட்ட கால—வரம்பிற்குள் திட்ட உள்ளாற்றலை அடைவதையும் சம்பந்தப்படுத்துகிறது.

உற்பத்தியையும் ஏனையப் பொறுப்புக்களையும் நிறைவேற்றுவதும் மேலதிகமாக நிறைவேற்றுவதும், சோவியத் பொருளாதாரத்தை மேலும் வலுப்படுத்தும்; மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்தும்; நாட்டினுடைய வளர்ச்சியில் புதிய எல்லைகளை அடைவதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்கும்.

“பிளானோவேயே கோடெய்ஸ்த்வோ”
சஞ்சிகையிலிருந்து

சோவியத் மாணவர்களின் உரிமைகளும் கடமைகளும்

சோவியத் யூனியனில் மாணவர்களது உரிமைகள் நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டத்தில் ஆதாரப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பிரஜைகளின் அரசியல் யாப்பு உரிமைகள், கடமைகளிலிருந்து எழுகின்றன.

இவ்விதம், சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் யாப்பு சோவியத் பிரஜை ஒவ்வொருவருக்கும் உழைக்கும் உரிமையை வழங்குகிறது: அதாவது, அரசாங்கத்தினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்த பட்ச சம்பளத்திற்குக் குறையாமல், தம்முடைய வேலையின் அளவு, தரத்திற்கு இசைவாக சம்பளத்துடன் கூடிய தொழிலை உத்தரவாதஞ் செய்கிறது. இதில் சமுதாயத்தின் தேவையைத் தக்க முறையில் கணக்கில் எடுத்து தம்முடைய விருப்பம், ஆற்றல்கள் பயிற்சி, கல்விக்கு இசைவாக தாமே தொழில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து கொள்ளும் உரிமையும் அடங்குகிறது.

மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இவை எல்லாம் இவ்வாறுதான் விளக்கப்படமுடியும். உயர் கல்வி நிலையத்தில் பட்டம் பெற்ற பின்னர் பட்டதாரி ஒருவருக்கு அவருக்கு விருப்பமான துறையில் தொழில் தரப்படுகிறது. சோவியத் தேசியப் பொருளாதாரத்தின் திட்டமிட்ட இயல்பிலிருந்து இது புரிகிறது; உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் போது அது பொருளாதாரத்தின் எல்லாத் துறைகளுடைய வளர்ச்சியுடனும், புதிய தொழில்களை உருவாக்குவதுடனும் இணைக்கப்படுகிறது.

மேலும், பெரும்பான்மையான பட்டதாரிகள் தம்முடைய வேலையின் போக்கையும் தளத்தையும் தெரிவு செய்து கொள்ளமுடியும். அவர்களின் தெரிவு முதலில் அவர்களுடைய கல்வித் திறமையையும், பின்னர் குடும்பச் சூழ்நிலைகளையும் உடல் நிலையையும் சார்ந்திருக்கிறது. உதாரணமாக, கர்ப்பிணிப் பெண்கள், இளம் தாய்கள், ஊனமுற்றோர், ஊனமுற்றோரைப் பராமரிப்போர் ஆகியவர்களுக்குப் பொதுவிலேயே தமது வீடு அமைந்துள்ள இடத்திலேயே வேலை வழங்கப்படுகிறது.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் யாப்பின் 45-வது விதிப்படி உயர்கல்வி உள்ளிட எல்லாவிதமான கல்வியும் இலவசமே. மேலும், அடிப்படைச் சட்டம் அரசுப் புலமைப் பரிசில்களுக்கும் சலுகைகளுக்கும் மாணவர்களுக்கு

குள்ள உரிமையை உத்தரவாதம் செய்கிறது. சோவியத் அரசு சிறந்த பெறுபேறுகளைக் காட்டும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் புலமைப் பரிசில்களை வழங்குகிறது.

மிகச் சிறந்த மாணவருக்கான கொடைகள் சராசரியைவிட 25 சதவீதம் கூடுதலானவை. மிகவும் சிறந்த பெறுபேறுகளைக் காட்டும் மாணவர்களுக்கு புகழ்பெற்ற அரசு மற்றும் பொது வாழ்வுப் பிரமுகர்களின் பெயரிலான புலமைப் பரிசில்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அத்தகைய புலமைப் பரிசில்கள் மாதத்திற்கு நூறு ரூபிள் வரை உள்ளன.

சோவியத் மாணவர்கள் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடமுடியும். அரசு இதற்குச் சகல வழிகளிலும் ஊக்கமளிக்கிறது.

ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மென்மேலும் கூடுதலான தலைசிறந்த விஞ்ஞானிகள் உயர்கல்வி நிலையங்களில் ஆசிரியர் பதவிகள் பால் ஈர்க்கப்படுகின்றனர். மென்மேலும் கூடுதலான இளைஞரும் யுவதிகளும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகின்றனர், தத்துவார்த்த ஆராய்ச்சியை நடைமுறைக்கு நெருக்கமாக, வேலைத் தளங்களுக்கே கொண்டுவந்து விடுகின்றனர். கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக் கழகப் பீடங்களிலும், தொழில்துறையிலும், ஆராய்ச்சித் திட்டங்களிலும் அவர்களின் ஈடுபாடு வளர்ந்தோங்கி வருகிறது.

இவை எல்லாம் மாணவர்கள் சுயமாகப் பணியாற்றும் திறமையைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், தத்துவத்தை நடைமுறையுடன் இணைக்கவும் துணை புரிகின்றன.

சோவியத் யூனியன் முழுவதிலும் 330க்கும் கூடுதலான மாணவர் புனைவரைவு, தொழில்நுட்பவியல் மற்றும் பிற பணியகங்கள் உள்ளன. அவை நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு லட்சோப லட்சம் ரூபிள்கள் பெறுமதி வாய்ந்த பல்வேறு கட்டளைகளை ஆண்டுதோறும் நிறைவேற்றுகின்றன.

சோவியத் அரசு ஆராய்ச்சிக்கூடம், ஆய்வு வசதிகள் மின்சாரப் பொறிமையங்கள், நூலகங்கள், விடுதிகள், சிகிச்சை நிலையங்கள், ஆரோக்கியக் கேந்திரங்கள், ஓய்வு மற்றும் பொழுதுபோக்கு கேந்திரங்கள், உணவறைகள், களியாட்டக் கட்டிடங்கள் போன்றவற்றை மாணவர்கள் இலவசமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு பெரும் தொகைப் பணத்தை ஒதுக்குகிறது. உதாரணமாக, ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மொத்தம் 750,000 சதுர மீட்டர் ஆராய்ச்சிக் கூட மற்றும் ஆய்வு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன.

1979ல் உயர் மற்றும் விசேடதர கல்வி நிறுவனங்களுக்காக 5.1 பில்லியன் ரூபிள் ஒதுக்கப்பட்டது. 1980ல் இது 1,430 லட்சம் ரூபிள்களாகியது. 1983ல் மொத்தம் 43.6 பில்லியன் ரூபிளை கல்வி, விஞ்ஞானம், கலாசாரத்திற்காக அரசு செலவழித்தது.

நாட்டின் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் சமுதாயத்தின் அரசியல், கலாசார வாழ்வில் பங்கெடுக்கவும், தம் முடைய பல்கலைக்கழகங்கள், நிறுவனங்களின் விவகாரங்களை நடத்தவும் மாணவர்களுக்கு விரிவான சந்தர்ப்பங்களை வழங்குகின்றன. இவ்விதம் மாணவர்கள் தம் முடைய தொழிற்சங்கங்களின் பணியில் பயனுறுதியுடன் பங்கு கொள்கின்றனர். சோவியத் ஒன்றியத்தின் சுப்ரீம் சோவியத் உட்பட அரசு அதிகார அமைப்புகளுக்கு வேட்பாளர்களை நிறுத்தி, அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் செய்கின்றனர். உயர் கல்வி அமைப்புகளில் மாணவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் சோவியத் மாணவர்களின் கவுன்சில் சட்டவாக்க முன்முயற்சியைச் செய்யும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறது.

சமுதாயத்திற்கு மாணவர்கள் ஆற்றும் கடமை பற்றி சில வரைந்தைகள். கண்டிப்பாகச் சொன்னால், இந்தக் கடமைகளும் அவர்களின் உரிமைகளும் சோவியத் அரசியல் யாப்பிலிருந்துதான் எழுகின்றன. உடல் வலுவுள்ள ஏனையோரைப் போலவே மாணவர்களும் சமூக ரீதியில் பயனுள்ள நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். உயர் கல்வி நிறுவனங்களிலும் அல்லது தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளிலும் இதன் பொருள் கல்விதான். தாம் படிக்கும் இடத்தில் உள்ள நூலக இருப்புக்களையும் அதன் சாதனை போன்றவற்றையும் உள்ளிட்ட சமூகச் செல்வம் எனப்படுவதை சிறந்த முறையில் அவர்கள் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். சக மாணவர்கள் உள்ளிட ஏனைய பிரஜைகளின் உரிமைகளுக்கும் சட்ட நலன்களுக்கும் மரியாதை செய்வது, சமூக விரோதச் செயல்களைச் சகித்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது, இயற்கை, வரலாற்றுநினைவுச் சின்னம் மற்றும் பிற கலாசாரப் பெறுமானங்களைப் பேணிக்காப்பதற்கு அக்கறை காட்டுவது, பிற நாடுகளின் மக்களுடனும், சோவியத் உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் கல்வி பயிலும் பிற நாடுகளின் பிரஜைகளுடனும் நட்புறவை ஊக்குவிப்பது ஆகியனவும் சோவியத் மாணவனின் கடமைகளில் உள்ளடங்குகின்றன.

இன்றைய சோவியத் மாணவர்கள் நாளை உயர்ந்த தேர்ச்சி பெற்ற நிபுணர்களும் நிர்வாகிகளும் முகாமை யாளர்களும் விஞ்ஞானிகளும் ஆவர். எனவே தான், தான் தெரிந்தெடுத்துள்ள துறையில் சுயாதீனமாகப் பணியாற்றுவதற்கு விரிவான அளவில் தயார் செய்து கொள்வது ஒவ்வொரு மாணவனின் தம் பாரிய கடமைகளில் ஒன்றாக உள்ளது.

சமத்துவ முள்ளோரின் ஒத்துழைப்பு

சோவியத் விஞ்ஞானப் பேரவையின் உலக சோஷலிஸ்ட் அமைப்பினது பொருளியல் கழக இயக்குநர் பேரவையாளர் ஒலெக் பொகோமோலோவுடன் "கொம்ஸு மோலிஸ்காயா பிராவ்தா" நிருபர் நடத்திய பேட்டி.

கேள்வி: பரஸ்பரப் பொருளாதார உதவிக் கவுன்சில் (சி. எம். இ. ஏ) இவ்வாண்டில் தனது 35வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடியது. பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது அதன் சாதனைகளில் முக்கியமானது என்ன எதை நீங்கள் பிரித்துக் காட்டுவீர்கள்?

பதில்: பரஸ்பரப் பொருளாதார உதவிக் கவுன்சில் அமைக்கப்பட்ட சாலத்திற்கு நாம் செல்வோம். அப்போது, இரண்டாம் உலகப் போர் (1939-1945) முடிந்து நான் காண்குள் கூட ஆகவில்லை. அப்போரில் ஈடுபட்ட எல்லா நாடுகளுடைய பொருளாதாரம் மீதும் அது பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. எனவே, "பரஸ்பர உதவி" என்ற சொற்கள் கவுன்சிலின் பெயரோடு இணைந்து தோன்றுவது தர்க்கரீதியானதே. கெடுபிடிப்போர் பாதையில் பிரவேசித்த பகைமைத் தன்மை கொண்ட முதலாளித்துவ வல்லரசுகளால் சுற்றிச் சூழப்பட்டும், மிகக் குறுகிய காலகட்டத்துக்குள் முற்றிலும் புதிய பொருளாதாரத் துறைகளை அபிவிருத்தி செய்வது மூலம் தேசியப் பொருளாதாரத்தை மீட்டெடுப்பதும், புதுப்பிப்பதும் பரஸ்பர ஆதரவு இல்லாமல் நினைத்தும் பார்ப்பது சாத்தியமற்றதாக இருந்திருக்கும். சோஷலிஸ்ட் நாடுகளின் ஒத்துழைப்பு மற்றும் பரஸ்பர உதவி அமைப்பானது நியாயமான காரணங்கள் வாயிலாகவும், சர்வதேச சோஷலிஸ்ட் உழைப்புப் பிரிவு வழங்கிய அணுகுலங்களை

கூட்டாகப் பயன்படுத்துவதற்கான வரலாற்றுத் தேவையின் மூலமாகவும் எழுந்தது. இந்த அமைப்பின் தலையாய சாதனைகள் பற்றி பேசும்போது, ஒவ்வொரு உறுப்பு நாட்டுக்கும் பெரும் வாய்ப்புகளைத் திறந்து வைக்கின்ற இன்னும் கூடுதல் இசைவான, சமநிலையான சர்வதேச ஒத்துழைப்பை சி.எம்.இ.ஏ. பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. தொடர்ந்தும் பெற்று வருகிறது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இதில் பெரும் ஆர்வத்திற்குரிய விஷயம் சி.எம்.இ.ஏ.யின் 35 ஆண்டு கால வாழ்வில் திரட்டப்பட்ட இந்த ஒத்துழைப்பின் கூட்டு முகாமைத்துவ அனுபவமாகும். தேசியப் பொருளாதாரத் திட்டங்களை ஒருங்கிணைப்பதில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் ஒரு விரிவான சோஷலிஸ்ட் பொருளாதார ஒங்கிணைப்புத் திட்டம் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு இட்டுச் சென்றன. அத்தகைய ஒத்துழைப்பினால் வழங்கப்பட்டுள்ள பரந்த வாய்ப்புகளுக்கு ஒர் உன்னத உதாரணம் நீண்டகால, விசேட நோக்குள்ள திட்டங்களாகும். இவை அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்பேன்.

பரஸ்பரப் பொருளாதார உதவிக் கவுன்சில் அதன் சாசனத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதைப் போல், அதன் பங்காளிகளுக்குச் சமமான பயன் மற்றும் பரிபூரண சமத்துவக் கோட்பாடுகளைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கிறது. இக் கவுன்சில் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து நாடுகளுடையவும் அங்கீகாரத்துடனேயே தனது தீர்மானங்களை எடுக்கிறது, அவை ஒவ்வொன்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆம்சங்கள் தம்முடைய நலன்களுக்கு ஏற்புடையவை இல்லாத பட்சத்தில் அது குறித்து ஆட்சேபனை தெரிவிக்கும் உரிமையையும் பெற்றுள்ளன என்ற உண்மை மூலமே இக் கோட்பாடுகள் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுவது உத்தரவாதமளிக்கப்படுகிறது.

கேள்வி: சோவியத் யூனியனில் உள்ள அயல் நாட்டுத் தொழிலாளர்களின் "நிலைமை" பற்றி மேற்கு நாடுகளில் பெரும் கூச்சலிடப்படுகிறதே. இது பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்?

பதில்: வெளிநாடுகளில் குறிப்பாக வளர்முக நாடுகளில், கரைகத் தொழில் திட்டங்களை நிர்மாணிக்கவும், அணைக்கட்டுக்களையும் பாதைகளையும் அமைக்கவும், நவீன பண்ணை இயந்திரங்கள், கருவிகள், சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குக் கற்றுக் கொடுக்கவுமாக சோவியத் இயந்திரவியலாளர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர்கள், மற்றும் தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர் பணியாற்றுகின்றனர் என்பதை முதலில் எடுத்துக் கொள்வோம்.

இவ்விஷயம் சம்பந்தமாக மேற்கு நாடுகளில் காட்டுக் கூச்சல் போடுபவர்களுக்கு இந்தப் புள்ளி விபரம் விரும்பத்தகாதவையாகத் தோன்றுகிறது. உலகிலுள்ள பல நாடுகளுக்கு திட்டங்களையும் இயந்திர சாதனங்களையும் வழங்குவது மாத்திரமன்றி இந்த இயந்திர சாதனங்களை இயக்கவும் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தவும் நிபுணர்களையும் வழங்குகின்ற சோவியத் யூனியன் ஏனையோரின் உழைப்பைச் சுரண்டுவது பற்றி எப்படி பேச முடியும்?

தொழில்துறையையும் பொருளாதார வாழ்வு முழுவதையும் சர்வதேசியமயமாக்கும் நியதியான, தவிர்க்க முடியாத போக்கு இங்கு தெளிவாகிறது. புனியியல் காரணங்களினால் சோவியத் பிரதேசத்தில் சி.எம்.இ.ஏ திட்டங்கள் பல கூட்டாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. தோழமை நாடுகளின் பிரஜைகள் இங்கு பணியாற்றுகின்றனர். கனிவளங்களைக் கண்டறியவும் தமது தேசியப் பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையான மரத்தை உற்பத்தி செய்யவும் அவர்கள் உதவி புரிகின்றனர். அவர்கள் தமது தாயகத்துக்கு எரிபொருளைக் கொண்டு செல்லும் குழாய்ப் பாதைகளையும் இடுகின்றனர். இந்தத் தீர்மானம் சரியானதும் நியாயமானதும் நீதியானதும் ஆகும்.

கேள்வி: அமெரிக்காவும் சில மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் சோவியத் ஒன்றியம் மற்றும் மக்கள் ஜனநாயக நாடுகள் சம்பந்தமாக வர்த்தகத்தைக் குறைப்பது, ஏற்றுமதிகளைத் தடைசெய்வது, நானாவிதமான தடைகளையும் பாரபட்ச நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வது ஆகியவற்றில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளன என்று 1949 ஜனவரி 28ம் திகதியன்று வெளியாகிய 'கொம்ஸ மோல்ஸ்காயா பிராவ்தா' கூறுகிறது. இவை எல்லாம் நேற்று எழுதப்பட்டதைப் போல் தோன்றுகிறது. இத்தகைய நிர்ப்பந்தத்தினால் சிஎம்இஏ நாடுகள் எந்த விதத்தில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன?

பதில்: துரதிருஷ்டவசமாக மேலைய அரசியல்வாதிகள் வரலாற்றின் படிப்பினைகளுக்குச் செவிசாய்ப்பதில்லை. முதலில் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராகவும், பின்னர் சோஷலிஸ்ட் கூட்டமைப்பு நாடுகளுக்கு எதிராகவும் நானாவிதமான தடைகள், பகிஷ்காரங்கள், கட்டுப்பாடுகள் எத்தனை தடவைகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன என்பதை கற்பிதம் செய்யவும் நான் துணியவில்லை. கம்யூனிசத்தைப் புறமுதுகிட்டுச் செய்யவும் சோஷலிஸத்தை செயற்கையாக "அடக்கவும்" எண்ணற்ற தடவைகள் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்தகைய இயக்கங்களை நடத்தியவர்கள் தோல்வியையே

சந்தித்தனர், அதன் மூலம் தம்மைத்தாமே தண்டித்துக் கொண்டனர். வி.இ.லெனின் தனது காலத்தில், அடிசாங்கங்களின் விருப்பம், சித்தத்தைவிட மிகப் பெரிய சக்தி—உலகப் பொருளாதார உறவுகளின் அமைப்பு—உள்ளதென எழுதினார். தற்செயலாக இந்த அமைப்பு மாறுபட்ட சமூக-பொருளாதார அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளின் சமாதான சகவாழ்வுக்கு இயல்பான, ஸ்திரமான அடிப்படையாகும். ரீகன் நிர்வாகம் சோவியத் யூனியன் மீதும் சோஷலிஸ்ட் நாடுகள் மீதும் நிர்ப்பந்தம் செலுத்துவதற்கு வர்த்தகத்தை ஒரு நெம்புகோலாகப் பயன்படுத்த விரும்புகிறது.

சி.எம்.இ.ஏ நாடுகள் எண்ணற்றக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு முகங் கொடுத்திருக்கின்றன என்ற உண்மையை நாம் உதாசீனம் செய்யமுடியாது. சி.எம்.இ.ஏ தனது உற்பிணர்களுக்கு பரந்த அனுசூலங்களை வழங்குகிறது. பல்வேறு கனிஜ மற்றும் விசைச் செல்வாதாரங்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவை ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளை விட வளமானவை. எனவே, அவற்றை மண்டியிடச் செய்யவும், அவற்றின் நிலையைக் கைதுறக்கச் செய்யவும் மான எந்த முஸ்தீபுகளும் தோல்வி கண்டே தீரும்.

கேள்வி: சி.எம்.இ.ஏயின் பொன்விழா வெகு தொலைவில்லை. 21ம் நூற்றாண்டின் நுழைவாயிலில் அது தீர்க்க வேண்டியுள்ள கடமைகள் யாவை?

பதில்: எண்ணற்ற பல திட்டங்கள் தொடர்ந்தும் நடைமுறைப்படுத்தப்படும். ஆனால் சி.எம்.இ.ஏயின் நடவடிக்கைகள் வலிமைமிக்க உலோகங்களுக்கு பதனிடல் மற்றும் உலோகவியல் தொகுதிகளைக் கட்டுவது, மின்நிலையங்களை அமைப்பது, வாயுக் குழாய்ப் பாதைகளை அமைப்பது ஆகியவற்றுடன் நின்றுவிடவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான பெரியதும் சிறியதுமான தொழிலகங்களை நடத்துவதும் அதில் சம்பந்தப்படுகிறது. குறிப்பாக இந்தத் தொழிலகங்கள் தான் சி.எம்.இ.ஏயின் பெரும் பாலான வெற்றிகளை நிர்ணயஞ் செய்கின்றன. இதில் முக்கியமான தென்னவெனில் அதிகரித்த எண்ணிக்கையிலான தொழிற்சாலைகளும் ஆலைகளும் நிபுணத்துவம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு அமைப்பில் சம்பந்தப்பட்டு வருகின்றன. அவை ஒரே மாதிரியான பொருட்களையே தொடர்ந்தும் உற்பத்தி செய்கின்றன, ஆனால், சிறப்பாகவும் முன்னரைவிட மலிவாகவும் உற்பத்தி செய்கின்றன. இதற்குக் காரணம் ஏனைய நாடுகளில் உள்ள இதேபோன்ற தொழில்களைப் பிரதி பண்ணாமல் அவற்றினுடைய துறையில் தலைமைப் பாத்திரம் வகிக்கின்றன. சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்பது போல் இது போன்ற எண்ணற்ற உதாரணங்களைக் காட்டலாம்.

இன்னும் அதிகமாக இயற்கை வளங்களை அகழ முடியும், குழாய் மூலம் வெளியேற்ற முடியும், அல்லது உருக்கமுடியும் என்பது வாஸ்தவமே. அதேபோல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவற்றை அறிவார்ந்த முறையில் பயன்படச் செய்வதும், கைவசமுள்ள செல்வாதாரங்களையும் பொருளாயதங்களையும் முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதும் சாத்தியமானதே. எந்தவித காரணமும்ல்லாமல் எதுவுமே விரயமாக்கப்படா விட்டால் அல்லது எதிர்க்கப்படாவிட்டால் கூடுதல் பயனுறுதி வாய்ந்த சிக்கனமான நிர்வாகத்தின் மூலம் சி.எம்.இ.ஏ நாடுகளின் தேசிய வருமானங்களை ஏறக்குறைய 50 சதவீதத்தால் அதிகரிக்க முடியும் என்பது எமது மதிப்பீடுகள் ஆகும்.

சி.எம்.இ.ஏயின் இந்த முன்னேற்றப் பாதை இன்றும் தெட்டத் தெளிவானதே. உற்பத்தியிலும், விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திலும் சோஷலிஸ நாடுகளின் ஒத்துழைப்பை உள்ளியல்பாக்குவதற்கு அதிக அழுத்தம் கொடுத்தல் இயல்பானதே. ஏனெனில், நாளை உபாயத்தை வகுக்கையில், உள்ளியல்பாக்கப்பட்ட விஞ்ஞான—தொழில்நுட்பவியல் முன்னேற்றமும் அதன் பலபலன்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதும் அதனுடைய இதய நாடியாக விளங்கவேண்டும் என நாம் நம்புகிறோம்.

கியூபா: அமெரிக்கக் கண்டத்தின் சுதந்திர நாடு

எமது மக்கள் தம்முடைய விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது பெருமளவு குருதி சிந்தினர். வீரஞ்செறிந்த சாதனைகளும் தியாகங்களும், சில வேளைகளில் பின்னடைவுகளும் கடும் தோல்விகளும் முள் நிரம்பிய எமது தேச விடுதலைப் பாதையைக் குறித்தன. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கியூபா மண்ணில் ஜனித்து, கியூபா மக்களிடமிருந்தே தனது வலிமையைப் பெற்ற மெய்யான புரட்சிகர இயக்கம் அநீதியான சமூக அமைப்பைத் தூக்கி வீசியபோது அது முடிவுக்கு வந்தது. இந்த அநீதியான சமூக அமைப்பு நானூறு ஆண்டுகளுக்கும் கூடுதலான காலனியாதிக்கச் சூறையாடல், துன்புறுத்தும் அடிமைத் தனம், முதலாளித்துவச் சுரண்டல், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் கொடிய நவகாலனியாதிக்கம் ஆகியவற்றின் விளைவாகும். பழைய உலகம் கடந்த கால விஷயமாகியது; கியூபாவில், அமெரிக்காவிலேயே முதலாவது சுதந்திர பூமியில் புதிய உலகம் தோன்றியது.

புரட்சி தன்னேத்தானே பாதுகாக்கிறது

கொடிய ஆட்சியையும், அதன் குரூரமான அதிகார ஆயுதங்களையும் தூக்கிவீசி, பழைய அமைப்பின் அரசியல் சூழ்ச்சிகளையும் ஊழலையும் ஏனைய எச்சசொச்சங்களையும் ஒழித்துக்கட்டிய எமது மக்கள் தமது பிரதான எதிரிக்கு—அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துக்கு முகங்கொடுக்க நேர்ந்தது.

அமெரிக்கா உடனடியாகவே முன்னைய கொலைகாரர்களுக்கும் எதிர்ப் புரட்சியாளர்களுக்கும் நம்பகமான புகலிடமாகியது. 1959 மே 17ல் விவசாயச் சீர்திருத்தம் பற்றிய சட்டம், தேசிய நலன்களை முழுமையாக நிறைவு செய்யும் முதலாவது றடிக்கல் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதன் பின்னர், லத்தீன் அமெரிக்காவிலும் கரிபியனிலும் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மீது அது கொண்டுள்ள தெளிவான செல்வாக்கைக் கண்டு அஞ்சிய வாஷிங்டன் கியூபா புரட்சியை நகக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் துவங்கியது.

ஆயினும், ஏகாதிபத்தியம் கியூபா மக்களின் எதிர்ப்பு ஆற்றலையும் அவர்களின் தேசபக்த, புரட்சிகர உணர்வை

யும், அவ்வேளையில் உலகிலே சக்திகளின் பரஸ்பர சமநிலையில் ஏற்பட்டிருந்த அடிப்படை மாற்றங்களையும், குறிப்பாக உழைக்கும் மக்களின் சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டின் வலுவையும் குறைவாகவே மதிப்பிட்டது.

அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் அச்சுறுத்தல்களுக்குப் பதிலளிக்கும் விதத்தில் சோவியத் யூனியன் கியூபாவுடனான தனது ஒருமைப்பாட்டைப் பிரகடனம் செய்தது; ஜீவாதாரமான சோவியத் உதவியினாலேயே எமது புரட்சி உயிர்பிழைத்தது. எரிபொருள் விநியோகத் தண்டிப்பு, கடல் நிறுத்தம், கியூபாவின் சீனி விநியோகத்துக்கான கோட்டாக்களைக் குறைத்தமை, அதைத் தொடர்ந்து வாபஸ் பெற்றமை, எமது நாட்டிற்குப் பொருளாதாரத் தடையை முழுமையாக விதிப்பது வரையில் வர்த்தகத்தை வெட்டிக் குறைத்தமை—ஆகிய ஏகாதிபத்தியத்தின் குரோத நடவடிக்கைகள் அனைத்துக்கும் பொருத்தமான பதிலடி கொடுக்கப்பட்டது. கொள்ளைச் சூழ்நிலைகளை அளிக்கப்பட்ட உதவியோ, உள்நாட்டுச் சதிகளை ஒழுங்கு செய்தமையோ எவ்விதத்திலும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு உதவுவதாய் இல்லை; ஏனெனில், ஆயுதபாணியாகிய, ஸ்தாபன ரீதியில் அணிதிரண்ட மக்கள் தம்முடைய ஆதாயங்களை விழிப்போடு பாதுகாத்தனர். மேலும் கூலிப்படைகள் பிளாயா ஹிரோனை முற்றுக்கையிட்ட போது எதிரி கடுத்து நிறுத்தப்பட்டு 72 மணித்தியாலத்தில் துரத்தியடிக்கப்பட்டான். இதற்குக் காரணம் எமது கிளர்ச்சிச் சேனையும் எம்முடைய மக்கள் இராணுவமும், எமது தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் கூணிவினால் மட்டுமல்ல, எமது புரட்சிகரத் தாயகத்தைப் பாதுகாக்க சோவியத் யூனியனும் பிற சோஷலிஸ நாடுகளும் உரிய தருணத்தில் வழங்கிய ஆயுதங்களாலும் முழுமையாக ஆயுத பாணியாகியிருந்தமை தான்.

சர்வதேசியப் பதாகையின் கீழ்

கியூபாப் புரட்சி வரலாற்று ரீதியில் குறுகிய காலகட்டத்துள் பாரிய கடமைகளுக்குத் தீர்வுகண்டது. எமது மக்கள் அரசியல்ரீதியில் கூடுதல் பிரக்ஞையுள்ளவர்கள் ஆனார்கள். காலங்காலமாக இருந்துவந்த அநீதிகளும், பொய்களும் அறியாமையையும் ஒரேயடியாக ஒழிந்தன. தேசவிமோசன, ஜனநாயக மற்றும் ஏகாதிபத்திய விரோதத் தன்மையின் கடமைகளை மிகக்குறுகிய காலத்தில் சாதித்துவிட்ட கியூபா புரட்சி, சோஷலிஸப் புரட்சியாக மலர்ந்தது.

இந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளிலும் கியூபா புரட்சியை நசுக்குவதற்காக ஏழு யங்கி அமெரிக்க நிர்வாக

கங்கள் மூர்க்கத்தனமாக முயன்றன. ஆனால் அதை எவராலும் தகர்க்க முடியவில்லை. பகிரங்கமான ஆயுத ஆக்கிரமிப்பைத் தவிர, இவ்வாண்டுகளில்போது கியூபாவுக்கு எதிராக ஏகாதிபத்தியம் முயற்சி செய்யாத முறை எதுவுமே இல்லை எனலாம். ஆனால், ஹெஷ்யம் கூறமுடியாத பின்வளைவுகளையுடைய நேரடித்தாக்குதலை மேற்கொள்ள அமெரிக்க நிர்வாகம் எதற்குமே துணிவு இருந்ததில்லை.

நாம் உலகப் புரட்சிகர இயக்கத்தினதும் அணிசேரா இயக்கத்தினதும் சுதந்திரம், முன்னேற்றம், சமாதானத்திற்காகவும் மக்களின் விடுதலை, பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் சமூக நீதிக்காகவும் போராடுகின்ற அனைத்து சக்திகளினதும், ஏகாதிபத்தியத்தையும், காலனியாதிக்கத்தையும் இனவாதத்தையும் அவமானகரமான ஒடுக்குமுறை மற்றும் சுரண்டலின் ஏனைய வெளிப்பாடுகளையும் எதிர்க்கின்ற சக்திகளினதும் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருக்கிறோம்.

எமது நிர்மாணிகள், மருத்துவர்கள், தாதிமார்கள், ஆகிரியர்கள் மற்றும் ஏனைய நிபுணர்கள் முப்பதுக்கும் கூடுதலான நாடுகளில் தம்முடைய பயனுறுதிவாய்ந்த உதவியை வழங்குகின்றனர். ஆக்கிரமிப்பிற்குப் பலியான அங்கோலா, எதியோப்பிய மக்களின் இராணுவ வெற்றிகளுக்கு நாம் வழங்கிய தீர்மானகரமான பங்களிப்பையிட்டு நாம் பெருமிதம் அடைகிறோம். இது மெய்யான தன்னலமின்மைக்கும் வீரத்துக்கும் ஒரு வெளிப்பாடாகும்.

புரட்சியின் ஆதாயங்கள்

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் கியூபாப் புரட்சி ஈட்டியுள்ள சமூக, பொருளாதார சாதனைகள் உண்மையிலேயே மகத்தானவை வரலாற்று ரீதியில் மிகக் குறுகிய இக்காலகட்டத்தில் கியூபா மண்ணிலிருந்து, காலங்காலமாக இருந்துவந்த கல்வியறிவின்மையும், வெட்கக்கேடான இனப்பாரபட்சமும், பிச்சை எடுத்தலும், விபசாரம், சூதாட்டம், போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாதல் போன்றவையும் ஒழித்துக்கட்டப்பட்டன. மாண்பு, மரியாதை, நீதி, சட்டத்திற்கு மதிப்பளித்தல் ஆகியன எமது நாட்டின் அனைத்துப் பிரஜைகளினதும் குணவியல் புகளாகின.

உண்மையில், வீட்டு வசதி போன்ற பல பிரச்சனைகளுக்கு எமது சமுதாயம் இன்னமும் முகங்கொடுக்கிறது. ஆயினும், தன்னுடைய நாட்டின் செல்வத்துக்குத் தானே எஜமானன் என்று ஒவ்வொரு கியூபாப் பிரஜையும் உணர்கிறார். அவர் தனக்காகவும் சமுதாயத்துக்காகவும்

பாடுபடுகிறார் என்பதையும், தனக்கு ஒரு தொழில் இல்லாமல் விடப்பட மாட்டார் என்பதையும், எமது பொருளாயத, தொழில்நுட்பத் தளத்தை விருத்திப்பது மூலமும் உழைப்பு உற்பத்தி மற்றும் பொருளாதார செயலாக்கத் தன்மைமை அதிகரிப்பது மூலமும் இன்று இன்னமும் எமக்குத் தேவையாகவுள்ள சகலதையும் நாம் படிப்படியாகக் கட்டுவோம், உருவாக்குவோம் என்பதையும் நன்கறிவார்.

எமது வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சகல முயற்சிகளையும் செய்தபோதிலும், எம்மீடம் வரம்புக்குட்பட்ட பொருளாயத செல்வாதாரங்களே இருந்தபோதிலும், சோஷலிஸ நிர்மாணத்தின் போது சில சந்தர்ப்பங்களில் சில தவறுகளை இழைத்த போதிலும்கூட, கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் கியூபா பெரும் சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளது.

உதாரணமாக, தொழில்நுட்பப் புரட்சி விவசாயத்தில் பெரும் வீச்சினைப் பெற்றுள்ளது; 1958ல் ஒன்பதினாயிரம் டிராக்டர்களே இருந்தன; ஆனால் 1982ல் 80 ஆயிரம் டிராக்டர்கள் இருந்தன என்ற புள்ளி விபரம் இதைத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் ஐம்பது சதவீதத்துக்குக் கூடுதலானவை ஏற்கனவே விவசாய உற்பத்திக் கூட்டுறவுகளாக இணைந்து நல்ல பலன்களைத் தருகின்றன.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் 1,100க்கும் கூடுதலான தொழிலகங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன; போதிய வேலை வாய்ப்பு இல்லாத பின்தங்கிய பிரதேசங்களுக்கு விசேட கவனஞ் செலுத்தப்பட்டது.

புரட்சிக்கு முன்னர் சமூக வாழ்விலிருந்து விலக்கப் பட்டிருந்த பெண்கள் இப்போது எல்லாத் தொழில்களிலும் சேவைகளிலும் செயலாக்கமுடன் உழைக்கின்றனர்.

'கொம்யூனிஸ்ட்' எஞ்சின்கயிலிருந்து

பேராசிரியர் காரென் புரூட்டென்ஸ்

எண்பதாம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள்

சமூக ரீதியில் கொந்தளிப்பான எமது காலத்தில் கூட புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் அவற்றின் முனைப்பான பொருளாதார, சமூக-அரசியல் நிகழ்வுகளுடன் தனித்து நிற்கின்றன. இரண்டு எதிரெதிரான அரசியல் அமைப்புகளைக் கொண்ட இன்றைய உலகமானது கலோனியல் சாம்ராஜ்யங்களின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் உருவானவையும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குக் கூடுதலான சுயாதீன வளர்ச்சியை அனுபவித்தவையுமான இந்த நாடுகளில் நடக்கும் சம்பவங்களை உலக சக்திகளின் சம பலத்திற்குப் பெரும் முக்கியத்துவமுடையவையாய் ஆக்குகின்றது.

எண்பதாம் ஆண்டுகளில் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் எண்ணற்ற பல அரசியல், சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்த தசாப்தத்திலிருந்து தோன்றின. இம் மாற்றங்கள் உலகில் அவற்றினுடைய அந்தஸ்து மீதும், வளர்ச்சிப் போக்கு, விடுதலைப் போராட்டம் ஆகியன மீதும் கணிசமான தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன. இந்நாடுகளின் நிகழ்வுப் போக்குகள் மீது தொடர்ச்சியான செல்வாக்கைச் செலுத்தி வருவதால் இம் மாற்றங்கள் பின் விளைவுகளைக் கொண்டவையாகவே உள்ளன.

முடிந்துபோன தசாப்தம் கலோனியல் சாம்ராஜ்யங்களின் பரிபூரண சிதைவைக் கண்டது; ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் வாழ்வில் ஒரு முழு சகாப்தத்தின், கலோனியல் எதிர்ப்புப் போராட்டச் சகாப்தத்தின் முடிவைக் குறித்தது; இப் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளில், பிரகடனம் செய்யப்பட்ட அல்லது போர்க்களத்தில் வென்றெடுக்கப்பட்ட சுதந்திரம் புதிய உள்ளடக்கத்தைப் பெறத் தொடங்கியது. அவை ஏகாதிபத்திய உலகுடனான உறவுகளிலும் முக்கியமான சர்வதேசக் கொள்கை விவ

காரங்களிலும் அதிகரித்த அளவு சுயாதீனமான நிலைப் பாட்டுக்கு முன்னேறின.

எழுபதாம் ஆண்டுகளில் தான் பொருளாதார சுதந்திரத்திற்கும் சமத்துவத்துக்கும் முன்னர் ஒடுக்கப்பட்டிருந்த நாடுகள் நடத்திய போராட்டம் புதிய பண்பையும் வீச்சையும் பெற்றது. அது தனித்தனி நாடுகளின் வரம்பெல்லைகளைக் கடந்து சர்வதேச அரங்கில் பிரவேசம் செய்தது. ஏகாதிபத்திய சுரண்டல் உறவுகளை எதிர்ப்பது என்ற அதன் ஆழமான பொருளை ஒரு புதிய சர்வதேசப் பொருளாதார அமைப்புக்கான கோரிக்கையின் வடிவத்தில் தெளிவாக வகுத்தளித்தது. ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகள் அடைந்துள்ள அரசியல் சுதந்திரம் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தை மையமாய் கொண்ட ஒரு புதிய போராட்டக் களத்தைத் திறந்து வைக்கிறது என்று கூறும் மார்க்ஸிய-லெனினிய ஆய்வுக் கருத்துக்கு இது மேலும் சான்றினை வழங்கியது.

ஆசிய மக்களுடைய விமோசன இயக்கங்களின் சமூகப் பாதிப்புக்களும் மாற்றமடைந்தன. இந்தோசீனாவில் அமெரிக்கத் தலையீட்டுக்கும் புதுக்காலனியாதிக்கத்துக்கும் எதிரான போராட்டத்தின் மாற்றம் மற்றும் இறுதிப் பலாபலன் மூலம் இது விளக்கப்பட்டது (ஒன்று பட்ட சோஷலிஸ்ட் வியத்நாமின் பிரகடனம், லாவோசில் வெகுஜன ஜனநாயகப் புரட்சியின் வெற்றி, காம்பூச்சாவில் நிலப்புரட்சி—முதலாளித்துவ முடியாட்சியின் வீழ்ச்சி). மார்க்ஸியம்—லெனினியத்தைப் பின்பற்றும் புரட்சிகர ஜனநாயக வட்டாரங்களின் பிரதிநிதிகள் ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு வந்துள்ள புதிய சோஷலிஸ்ட் திசை வழி நாடுகளின் தோற்றத்திற்குப் பின்னர் இது மேலும் தெளிவாகியது. இம்மாற்றம் கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் புரட்சிகர ஜனநாயகக் கட்சிகள், பிற முற்போக்கு ஸ்தாபனங்கள், இயக்கங்களின் வலுவான செல்பாக்கினாலும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

ஆனால், எழுபதாம் ஆண்டுகள் தம்முடைய முன்னேற்றப் பாதையில் முகங்கொடுத்த சிரமங்களையும் வெளிக்காட்டியுள்ளன. அவற்றின் வளர்ச்சி உறுதியானதாக இருக்கவில்லை. சில முற்போக்கு ஆட்சிகள் திசை மாறின. தேச பக்த மற்றும் ஜனநாயக சக்திகள் பல நாடுகளில் பின்னடைவுகளைச் சந்தித்தன. ஏனையவற்றில் பிற்போக்காளர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தனர். புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளுக்கும், பயன்படுத்தப்படாத மாபெரும் ஏகாதிபத்திய விரோத சக்திகளுக்கும் உத்தரவாதம் பெற்ற ‘‘தன்னியக்கப்’’ புரட்சி என எதுவும் கிடையாது என்பது பத்தாண்டு கால வளர்ச்சியின் மிக முக்கியமான பாடங்களுள் ஒன்றாகும். முன்னைய கலோனியல் மற்றும்

அரைக் கலோனியல் உலகிலான மாற்றப் போக்கு பல்வேறு சமூக அரசியல்—நலன்களின் கூர்மையான போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகிறது. உண்மையில் அதற்குத் தன்னுடைய எழுச்சி அலைகளும் வீழ்ச்சி அலைகளும் தெரியும்.

இறுதியாக, எழுபதாம் ஆண்டுகள், விடுதலை இயக்கத்தின் தலைமைப்பீடத்தில் இருந்த அல்லது அதில் செயலாக்கமுட்பட்ட பங்கு கொண்ட பல குழுக்கள் தார்மீக-அரசியல் வீழ்ச்சி கண்டதையும் உருமாற்றங்களை அடைந்ததையும் காட்டின. உதாரணமாக அரபு பிராந்தியத்தில் ஏகாதிபத்திய விரோத சக்திகள் கடுமையான சிரமங்களை அனுபவிக்கின்றன. தம்முடைய புதிய அரசியல் கண்ணோட்டத்தை இழந்துவிட்ட சில முதலாளித்துவ வட்டாரங்களின் அதிகரித்த அளவு பிற்போக்கான சரிவுகள் முன்னணிக்கு வருகின்றன.

இந்த நிகழ்வுப் போக்குகள் அனைத்தும் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் மீது குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ளன; எண்பதாம் ஆண்டுகளுக்குள் இந் நாடுகள் கொண்டு வந்தவற்றுக்கு வகை சொல்கின்றன.

ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் இன்றைய நிலவரமானது ஒரு புறத்தில் கலோனியல் வல்லரசுகளுக்கும் மறு புறத்தில் முன்னைய காலனிகளுக்கும் இடையிலான பகைமைத்தன்மை ஏகாதிபத்திய உலகுக்கு, தம்முடைய பின்தங்கிய பொருளாதார நிலைமையையும் காலனியாதிக்கப் பிதூரார்ஜிதத்தையும் வெற்றிகொள்வதற்காக மாறுபட்ட வழிகளில் செல்லும் வளர்முக நாடுகளுக்கும் இடையேயான பகைமைத்தன்மையாக உருப்பெற்றுள்ள வரலாற்றுத் தறுவாயைப் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த வழிகளுக்கிடையே வித்தியாசங்கள் இருந்தபோதிலும் இக்குழு அவற்றின் பொதுவான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பிலும், அதன் நவகாலனியாதிக்கப் போர்த்தந்திரத்திலும் ஸ்தூலமாக ஐக்கியப்பட்டுள்ளன.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் சோஷலிஸ்ட் நாடுகளுக்கு எதிராகக் கடுமையான கொள்கைகளைக் கொண்டு நடத்துவதற்காக வளர்முக நாடுகளுடன் கொண்டுள்ள உறவுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு விரும்புகிறது. மேலும் வளர்முக நாடுகள் கட்டுப்பாட்டை நிலை நிறுத்துவது அல்லது வலுப்படுத்துவது மூலம், இந் நாடுகளில் தனது நீண்டதோ அணிகளின் பொருளாதார (மூலப் பொருட்கள்), அரசியல் நலன்களை உறுதி செய்வதற்கான உத்தரவாதமளிப்பவர்ப் பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ள அம்மரிக்கா விரும்புகிறது. புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளுக்கும்

ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் இடையிலான பகைமைகளை விவாதிக்கின்ற போது பின்வருவனவற்றை ஒருவர் மனதில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

முதலாவதாக, இந்தப் பகைமைகள் மொத்தத்தில் நிலையானவை அல்ல. அது போன்றே அவற்றின் வளர்ச்சியும் நிரந்தரமாகவே அதிகரிக்கும் பாதையைப் பின்பற்றுவதில்லை, சில காலகட்டங்களில் அவை முனைப்பு குன்றிய வடிவங்களை எடுக்கமுடியும். உதாரணமாக ஏகாதிபத்திய நாடுகள் சமரசம் காண விரும்புகின்றபோது, அல்லது புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் தலைமை இந்தப் பகைமைகளை மந்தமாக்க விரும்புகிறபோது இவ்விதம் நேரும். உண்மையில் அத்தகைய நடவடிக்கைகள் ஏகாதிபத்திய விரோதக் கூச்சலுக்குப் பின்னால் மறைந்தே இருக்கும்.

உலகில் நவீன உறவுகளின் இயல்பும், நவ காலனி யாதிக்க ஏகபோகக் கொள்கையுடன் சேர்ந்த அரசியல், பொருளாதார நலன்களும் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளுக்கும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் இடையிலான பகைமையை ஆழமானதாகவும் நீடித்ததாகவும் ஆக்குகின்றன. இது, இந்நாடுகள் எண்பதாம் ஆண்டுகளில் சர்வதேச அரங்கிலே முக்கியமான ஏகாதிபத்திய விரோத சக்தியாக மாறுவதற்கும், முன்னைய காலனிகள் மற்றும் அரைக் காலனிகளில் உள்ள சகல தேசியவாத தேசபக்த சக்திகளும் ஏகாதிபத்திய விரோத, காலனியாதிக்க விரோத நிலைப்பாட்டை எடுப்பதற்கும் உறுதியான அஸ்திவாரத்தை வகை செய்கிறது. பகைமைத் தன்மை இந்நாடுகளில் சமூக எழுச்சிகளை ஏற்படுத்துவதற்கான வலிமை மிக்க இயக்க சக்தியாகும். இது முற்போக்கான இயக்கங்களின் எழுச்சிக்கும் சமூக முரண்பாட்டிற்கும் இட்டுச் செல்கிறது; அதேசமயம், உட்கட்சிப் போராட்டங்களினாலும் ஆழப்படுகிறது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஏகாதிபத்தியம், தான் பெரிதும் விரும்பிய 'ஸ்திர நிலையை' இப்பிராந்தியத்தில் அடையவும், இந்நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒரு நிலையான அமைப்பை ஏற்படுத்தவும், ஏகாதிபத்திய விரோத உணர்வுகளைத் தணிக்கவும், தனக்குப் பொருத்தமான அரசியல் போக்கை முன்னைய காலனிகளும் அரைக் காலனிகளும் ஏற்கச் செய்யவும் தவறி விட்டுள்ளது என்பதே இப்பிராந்தியத்தின் வளர்ச்சியிலான பிரதான பெறுபெறு ஆகும்.

(வளரும்)

யூரி இர்வினின்
வரலாற்றறிஞர்

முன்னணிப்படை கட்சிகள்

புரட்சிகரக் கட்சிகளால் தலைமை தாங்கப்படும் சோஷலிஸத் திசையமைவு நாடுகள் ஆழமான முற்போக்கு உருவாற்றங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இப்போக்கில், இக்கட்சிகளின் பாத்திரமும் அதிகரிக்கிறது. அவை சமூக, அரசியல் வாழ்வில் செயலூக்கமான பாத்திரத்தை வகிக்கின்றன, மக்களுடனான அவற்றின் பிணைப்புகள் விரிவடைந்து வருகின்றன.

பிரதான அம்சங்கள்

பல வகையான புரட்சிகரக் கட்சிகள் உள்ளன. தேசிய ஜனநாயக, புரட்சிகர ஜனநாயக மற்றும் முன்னணிப்படை புரட்சிகர ஜனநாயகக் கட்சிகளே இவை. இந்த முற்போக்குக் கட்சிகள் புரட்சிகரத் தன்மை, ஜனநாயகம், விஞ்ஞான சோஷலிஸக் கருத்துக்களை உய்த்துணர்வது ஆகியவற்றில்தான் வித்தியாசப்படுகின்றன. முன்னணிப்படை புரட்சிகர ஜனநாயகக் கட்சிகளின் முன்மாதிரியான அம்சம் விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தை தம் முடைய சித்தாந்த, ஸ்தாபன மற்றும் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் அடித்தளமாகப் பிரகடனம் செய்வதாகும். முன்னணிப்படைக் கட்சி மாற்றமடையும் வகையைச் சேர்ந்த கட்சியாகும்—இது புரட்சிகர ஜனநாயகக் கட்சி நிலைமையிலிருந்து மார்க்ஸிய—லெனினியக் கட்சியாக மாறும். ஆப்கானிஸ்தான் மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி (1965) கொங்கோ தொழிலாளர் கட்சி (1969), அங்கோலா வெகுஜன விடுதலை இயக்கம்—தொழிலாளர் கட்சி எம்.பி.எல்.ஏ (1977), மொஸாம்பிக் விடுதலை முன்னணி (பிரெலிமோ) (1977), யேமன் சோஷலிஸ்ட் கட்சி (1978). 1979ம் ஆண்டில் தொழிலாளர் கட்சி ஒன்றை அமைப்பதற்கு ஸ்தாபன பணிகளைச் செய்வதற்கான கமிஷன் எதியோப்பியாவில் அமைக்கப்பட்டது; இது தனது பணியை செப்டெம்பர் 1984ல் முடிக்கும்.

முன்னணிப்படைக் கட்சிகளை உருவாக்குவதும் வலுப்படுத்துவதும் விடுதலை பெற்ற நாடுகளில் புரட்சிகர நிகழ்வுப் போக்கை வளர்க்கவும் ஆழமாக்கவுமான ஸ்தூல

மாண தேவையினால் உந்தப்படுகிறது. தேச விமோசனப் புரட்சியின் போக்கில் அரசியல் தலைமையின் மட்டம், செலுக்கத் தன்மை ஆகியன அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது; சமூக வளர்ச்சிப் பிரச்சனைகளைச் சுற்றிய வர்க்கப் போராட்டம் உக்ரமடைகிறது. இதன்படி, மிகவும் முற்போக்கான உழைக்கும் மக்களை ஐக்கியப்படுத்தும் முன்னணிப் படைக் கட்சி தான் சோஷலிஸத் தொலைவிச்சக்கான போராட்டத்தில் வெற்றியை உறுதி செய்யமுடியும்.

புரட்சிகர ஜனநாயகத்தின் இடதுசாரிப் பிரிவுகள் விஞ்ஞான சோஷலிஸ நினைப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்ட தன் விளைவாலேயே விடுதலை பெற்ற நாடுகளில் முன்னணிப் படைக் கட்சிகள் உருவாக்கப்பட்டன.

முன்னணிப்படைக் கட்சிகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் சில அம்சங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இரண்டுமே மார்க்ஸியம் லெனினிசத்தையும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்தையும் தம்முடைய சித்தாந்த அடிப்படையாக அங்கீகரிக்கின்றன; சமூக அரசியல் வாழ்வில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பாத்திரத்தை அதிகரிக்க இரண்டுமே முயல்கின்றன. ஆனால், கணிசமான வித்தியாசங்களும் இருக்கவே செய்கின்றன.

முதலாவதாக, முன்னணிப்படைக் கட்சிகளின் பெரும் பாலான உறுப்பினர்கள் தத்துவார்த்த ரீதியில் மார்க்ஸியம்-லெனினிசம் பின்னணி குறைந்தவர்களாக இருக்கின்றனர்; பலருக்கு விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தின் சில கோஷங்கள் அல்லது விதிகளே பரிச்சயம்.

இரண்டாவதாக, அவர்களின் சமூகத் தளம் வித்தியாசமானது. இக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் அரைப்பாட்டாளி அல்லது பாட்டாளிகளல்லாத மக்கள் பகுதியிலிருந்து வந்தவர்கள், பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேராத சக்திகள் தம்முடைய குட்டி முதலாளித்துவ மனோபாவத்தையும் வழி வகைகளையும் உணர்வுகளையும் கைவிடுவதில்லையாதலால் இச் சூழ்நிலை இக்கட்சிகளில் திட்டவட்டமான தடத்தைப் பகிக்கிறது. முன்னணிப்படைக் கட்சிகளில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்களும் இருக்கின்றனர் என்பது உண்மைதான். எனினும், இது கண்டிப்பாகவே தொழில்துறை பாட்டாளி வர்க்கம் அல்ல. ஆனால், பாட்டாளி வர்க்கமாக வளர்ந்து வரும் நிலையில் உள்ளது; கிராமத்தோடும் நெருக்கமாக இணைந்தது, வளர்ச்சியுற்ற வர்க்கப் பிரக்கையைப் போதிய அளவில் பெற்றிராதது.

ஒட்டு மொத்தத்தில், முன்னணிப்படைப் புரட்சிகரக் கட்சிகள் அவற்றினுடைய அங்கத்தவர்களின் சித்தாந்த,

அரசியல், ஸ்தாபனரீதியான அனுபவம், அவர்களுடைய பயிற்சி மற்றும் சித்தாந்த பரிபக்குவம் ஆகியவற்றின் தரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. சில நாடுகளில் புரட்சிகர ஜனநாயகக் கட்சிகள் மற்றும் ஸ்தாபனங்களை படிப்படியாக உருமாற்றும் போக்கில் மார்க்ஸியம்-லெனினிசம் கட்சிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் பெரும் பாலான முன்னணிப்படைக் கட்சிகள் அரச அதிகாரத்தில் உள்ளன.

சோஷலிஸ நாடுகளில் உள்ள முன்னணிப்படைக் கட்சிகளின் தலைமைப் பாத்திரம் அவற்றின் அரசியல் யாப்புகளிலும் ஏனையபிற அரச கட்சி ஆவணங்களிலும் பதிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

சோஷலிஸத் திசையமைவு நாடுகளில் இக் கட்சிகளின் கேந்திர நோக்கம் சோஷலிஸப் பாதையை எடுப்பதற்கான சமூக-அரசியல், பொருளாயத்தொழில் நுட்ப, சித்தாந்த மற்றும் பிற முந்தேவைகளை உருவாக்குவதாகும். சமீப ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற இக் கட்சிகளின் காங்கிரசுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்தங்களின் பலபலன்களை தொகுத்துரைத்ததோடு, எண்பதாம் ஆண்டுகளுக்கான கடமைகளையும் வகுத்துரைத்தன.

தற்போதைய கட்டத்தில் முன்னணிப்படைக் கட்சிகளின் தலையாய குறிக்கோள்கள் கயாதினமான பொருளாதார வளர்ச்சியைச் சாதிப்பது, பன்னெடுங்கால பின் தங்கிய நிலைமையை ஒழித்துக் கட்டுவது, பொது வாழ்வில் தொழிலாளி வர்க்கமும் ஏனைய உழைக்கும் மக்களும் வகிக்கும் பாத்திரத்தை உயர்த்துவது, கல்வியறிவின் மையை ஒழித்துக் கட்டுவது, பரந்த வெகுஜனங்கள் மத்தியில் விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தை பரவச் செய்வது ஆகியனவாகும். அவற்றின் சமூக-பொருளாதாரக் கொள்கை இரு தன்மைகளைக் கொண்டது: சோஷலிஸத் திசையமைவுக்கான பொருளாயத்தொழில்நுட்ப அடித்தளத்தை உருவாக்குவதும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களை உயர்த்துவதும் ஆகும். பொதுத் துறையை வியாபிப்பது, வலுப்படுத்துவது மற்றும் ஜனநாயகமாக்குவது மூலமும் தேசிய பொருளாதாரத்தில் திட்டமிடல் அம்சங்களைப் புகுத்துவது, உள்நாட்டு-வெளிநாட்டு மூலதனத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது வாயிலாக அதைக் கூடுதல் செயலூக்கமுள்ளதாகாக்குவது மூலமும் சாதிக்கப்படுகிறது.

சோஷலிஸத் திசையமைவு நாடுகளிலுள்ள முன்னணிப்படைக் கட்சிகள் கூட்டுத்துவ மார்க்கத்தில் விவசாயத்தின் புனர்நிர்மாணத்திற்கு வித்திட்டன; இது உழைப்பு உற்பத்தியின் அதிகரிப்புக்கும் விவசாயிகளது வாழ்க்கைத் தரங்களில் அதிகரிப்புக்கும் இட்டுச் செல்கிறது. சோஷ

லிஸத் திசையமைவு நாடுகளில் தொழில்துறையிலும் விவசாயத்திலும் பொதுத்துறையை வலுப்படுத்துவதையும் அபிவிருத்தி செய்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட முன்னணிப்படைக் கட்சிகளின் கொள்கை அவற்றிலுடைய தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் துரிதமான வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்துகிறது.

முன்னணிப்படைக் கட்சிகள் தம்முடைய உறுப்பினர்களின் சித்தாந்த, தத்துவார்த்த அறிவை மேம்படுத்துவதற்கு விசேட கவனம் செலுத்துகின்றன. கட்சிப்பணியாளர்கள், நிர்வாகிகள், முகாமையாளர்கள், பொதுஸ்தாபனங்களின் தலைவர்கள், பிரசாரகர்கள் ஆகியோருக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக கட்சி மற்றும் அரசுக் கல்வி நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சோஷலிஸத் திசையமைவு நாடுகளில் உள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் கல்வியறிவற்றவர்களாக அல்லது அரைகுறைக் கல்வியறிவைப் பெற்றவர்களாக இருப்பதால் முன்னணிப்படைக் கட்சிகள் விஞ்ஞான சோஷலிஸக் கருத்துக்களை வாணொலி மூலம் பரப்புகின்றன, அவற்றின் தலைவர்கள் அடிக்கடி உழைக்கும் உரையாற்றுகின்றனர். சமகாலக் கொள்கைகளையும் விஞ்ஞான கம்யூனிசத்தின் அடிப்படைகளையும் கற்பதற்கான குழுக்கள் தொழிலகங்களிலும் அலுவலகங்களிலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

முன்னணிப்படைக் கட்சிகளின் சித்தாந்தக் கல்விப்பணியை மேம்படுத்துவதற்கு சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்துடனான உறவுகளை வளர்ப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். எழுபதாம் ஆண்டுகள் முழுவதிலும் நடைபெற்ற சர்வதேச சித்தாந்த மகாநாடுகள் மற்றும் கருத்தரங்குகளில் கம்யூனிஸ்ட், புரட்சிகர ஜனநாயகக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் முன்னணிப்படைக் கட்சிகளுக்கும் இடையிலான உறவுகள் வலுப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஏகாதிபத்தியத்தின் சுயநுபயம்

நிக்கலாய் ஏரமோஷ்கின்

ஏகாதிபத்தியத்தின் நவ காலனியாதிக்கக் கொள்கை

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 26-வது காங்கிரஸ் கூட்டிக் காட்டியதைப் போல் நவீன சர்வதேச வளர்ச்சியின் தனித்துவமான அம்சம் உலக அரசியலில் இளம் நாடுகளின் வளர்ந்தோங்கும் பாத்திரமாகும். சிறிது காலத்துக்கு முன்னர் தான் அவை வெளின் கூறியதைப் போன்று 'வெளி வரலாறு' ஆக இருந்தன. ஆனால் இன்று அவை தம்முடைய கலோனியல் கடந்த காலத்திலிருந்து உடைத்துக் கொண்டு வெளி வருகின்றன, தமது தேசிய சுதந்திரத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கின்றன, ஏகாதிபத்தியத் தளைகளிலிருந்து பரிபூரணமான பொருளாதார, தார்மிக விடுதலைக் காகப் போராடுகின்றன.

சர்வதேச அரங்கில் இன்றுள்ள வர்க்கச் சக்திகளின் சமநிலையை ஆதாரமாகக் கொண்டு புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் ஏகாதிபத்திய நிர்ப்பந்தத்தை தைரியத்துடன் எதிர்த்து நிற்கின்றன. தம்முடைய அரசியல், பொருளாதார நலன்களைப் பாதுகாக்கும் கூட்டு வடிவங்களை மேற்கொள்கின்றன. 1983 மார்ச்சில் நடைபெற்ற அணிசேரா நாடுகளது ராஜ்ய, அரசாங்கத் தலைவர்களின் ஏழாவது மகாநாட்டினால் இது மிகவும் தெளிவாக நிரணயித்துக் காட்டப்பட்டது. 101 நாடுகளின் 150 கோடி மக்களின் விருப்பத்தைத் தெரிவித்த இம் மகாநாட்டில் பங்கு கொண்டவர்கள் தெள்ளத் தெளிவான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டை எடுத்தனர். இம் மகாநாட்டின் அரசியல் பிரகடனம் பாலஸ்தீன அரபு மக்கள், நபீபிய, தென் ஆபிரிக்க மக்கள் நடத்தும்

போராட்டத்துக்குத் தனது பூரண ஆதரவையும், இஸ்ரேயிய மற்றும் தென் ஆபிரிக்க ஆக்கிரமிப்புக்குப் பல்லியனவர்கள் அனைவருடனுமான தனது ஒருமைப் பாட்டையும் தெரிவித்தது. லத்தீன் அமெரிக்காவிலும் குறிப்பாக மத்தியக் கிழக்கிலும் அமெரிக்கா கடைப்பிடிக்கும் கொள்கையையும் இஸ்ரேலுக்கான அமெரிக்க இராணுவ ஆதரவையும் இம் மகாநாடு கண்டித்தது.

அணிசேரா இயக்கத்தின் பரிபக்குவத்தையும் அதனுடைய கோட்பாடுகளுக்கான அதன் உறுதிப்பாட்டையும் டில்லி மகாநாட்டின் பொருளாதார பிரகடனத்தில் தடங்காண முடியும். இறுதித் தாக்கீது உலகப் பொருளாதார முகாந்திரத்தில் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் நிலைமையையும் பரிசீலிக்கிறது. முதலாளித்துவப் பொது நெருக்கடி, ஆயுதப் போட்டி என்பவற்றின் தாக்கத்தையும் அது சுட்டிக்காட்டுகிறது; மேற்கு நாடுகள் தம்முடைய சொந்த கஷ்டங்களை ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க மக்களின் தோள்களின் மீது சுமத்துவதற்கு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளையும் அம்பலப்படுத்துகிறது.

புதிய சுரண்டல் வடிவங்கள்

பல நூற்றாண்டு காலப் போக்கில் உருவான கலோனியல் சாம்ராஜ்யங்கள் உருக்குலைந்தமையும், அவற்றின் சிதைபடுகளிலிருந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இளம் நாடுகள் தோற்றம் பெற்றமையும் ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க மக்களைச் சுரண்டுவதற்குப் புதிய உபாயங்களை வகுக்க நவீன ஏகாதிபத்தியம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. ஏகாதிபத்திய காலங்களில் பிரயோகிக்கப்பட்ட நேரடியான அரசியல் ஆதிக்கம் போன்றவை கொள்ளைக் காரத்தனத்தின் போலித்தனமான, 'கௌரவ'மான வடிவங்கள் மூலம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியிருந்தன.

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ராட்சத முதலாளித்துவ ஏகபோகங்களை, குறிப்பாகப் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் எனப்படுவதை இவ்வடிவங்களில் ஒன்றாக அதிகரித்த அளவில் பயன்படுத்துகின்றனர். அவற்றின் தற்கால நடவடிக்கைகளுடன் நவகாலவியாதிக்கக் கருத்தமைப்பு மிகவும் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளது. புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் நண்பர்களாகக் காட்டிக்கொள்ளும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் "நாடும் கொடியும் இல்லாத" ஸ்தாபனங்களைப் போல நடந்து கொள்கின்றன. அவை, எல்லா நாடுகளையும், தம்முடைய நிறுவனங்கள் எங்கு அமைந்துள்ளன அல்லது, நிறுவனத்தின் தலைவர்கள் யார் என்ற பேதலில்லாமல் வெளிப்படையாகவே சம அளவில் நடத்துகின்றன.

தற்போது பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் பெருமளவுக்கு வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளில்தான் செயல்படுகின்றன, நிதி

யிருகின்றன, உற்பத்தி செய்த பொருட்களைச் சந்தைப்படுத்துகின்றன; அதேசமயம் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் (இங்கு மொத்த மூலதன நிதியீட்டில் கால்வாசியுடைய நாடுகள்தான்) ஒருவித தாங்குதளமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் ஆசியா, ஆபிரிக்கா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்காவின் மெய்யான எஜமானர்கள் தாம் தான் என்று உணர்கின்றன. புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளில் ஏகபோகத்தின் வருடாந்த இலாபம் 100 பில்லியனைத் தாண்டுகிறது; இது மேலைய வல்லரசுகளின் உதவியையும் மூலதன நிதியீட்டையும் ஒன்றாக எடுத்தாலும், அதைவிடக் கூடுதலானது.

இப்பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தமக்கு விருப்பமில்லாத அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக குழிபறிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றன. ஐராட்சத நிறுவனங்கள் இந்த நோக்கத்துக்காக வலிமைமிக்க காவல்துறையையும், உளவு அமைப்பையும் பராமரிக்கின்றன. இனவொதுக்கலின் எச்சசொச்சங்கள் இருந்து வருவதற்கி பன்னாட்டு நிறுவனங்களே பொறுப்பு. அவை தென் ஆபிரிக்காவில் இனவாத ஆட்சிக்கு "சர்வதேச முட்டுத் தூண்" போன்று பணிபுரிகின்றன. எமது கோள் முழுவதிலும் மோதல் தீ நாக்குகளைத் தூண்டி விடுவது, சதிகளையும் சதித்திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவது யொம்மை ஆட்சிகளை ஏற்படுத்துவது—ஆசிய இவை எல்லாம் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் அன்றாட நடைமுறைகளாகும்.

மலிவான உழைப்பை ஈவிரக்கமின்றி சுரண்டுவது கூடிய இலாபங்களின் தொடர்ச்சியான ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்குகிறது தொழில் இல்லாதோர் இருந்து வருவதானது உழைப்புச் செலவைக் குறைப்பற்கு வந்திக்கப்பட்டதே. சில இளம் நாடுகளில் வேலையில்லாதோரின் எண்ணிக்கை 40 சதவீதமாகும். ஆபிரிக்காவில் அமெரிக்க நிறுவனங்களின் இணைந்துள்ள அமைப்புகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களது சம்பளம், அமெரிக்காவில் உள்ள நிறுவனத்தில், ஒரே மாதிரியான வேலைச் செய்யும் தொழிலாளரின் சம்பளத்தைவிட 10—15 குறைவானதாகும்.

ஏகபோகக் கொள்கை இலாபத்தின் மற்றுமொரு மார்க்கம் இயற்கை வளங்களைக் கொள்ளைத்தனமாகக் குறையாடுவதாகும். வளர்முக நாடுகளிலிருந்து மூலப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வது மூலம் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் ஆண்டு தோறும் 200 பில்லியன் டாலர்களை வரியில்லாத இலாபமாகப் பெறுகின்றன என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அதேசமயம், இந்தச் செல்வத்தின் மெய்யான உரிமையாளர்களான ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு மொத்தப் பெறுமதியில் ஏழில் ஒரு பங்கு, 30 பில்லியன் மாதிரிமே கிடைக்கிறது.

தொழில்நுட்பவியல் விற்பனையும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்குப் பெரும் இலாபங்களைக் கொண்டு வருகிறது. நிதிப் பற்றாக்குறையினால் புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகள் ஆராய்ச்சிக்காக மிகக் குறைந்த தொகையே ஒதுக்குகின்றன. மூன்றாம் உலகம் ஆண்டுதோறும் ஆகக் குறைந்தது 1.5 பில்லியன் டாலரை சான்று பத்திரங்கள், தொழில்நுட்ப ஆவணம், போன்றவற்றுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டியுள்ளது. இந்தக் கொடுப்பனவுகள் அதிகரிக்கும் என்று நம்பலாம்.

மேலும் மிகச் சிறந்த உள்ளூர் விஞ்ஞானிகள், இயந்திரவியலாளர்கள், நிர்வாகிகளைத் தமது தொழிலகங்களுக்குத் திட்டமிட்ட முறையில் இழுத்தெடுப்பது மூலம் இளம் நாடுகளுக்கு ஏகபோகங்கள் கணிசமான பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. தேர்ச்சிபெற்ற நிபுணர்கள், அவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவிட்ட தமது நாட்டைவிட்டு, வெளியேறுகின்றனர் உள்நாட்டு மதிப்பீடுகளின்படி, இந்த மக்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்காகச் செலவழிக்கப்படும் பணம், அமெரிக்கா, கனடா பிரிட்டனுக்கு பில்லியன்கள் சேமித்துத் தருகிறது.

தற்கால பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், கலோனியல் முறையை சகாப்தங்களின் போது இருந்த ஏகபோகங்கள் புற்றும் ஸ்தாபனங்களைவிட, புதிதாக விடுதலை பெற்ற நாடுகளுக்குச் சற்றேறும் ஆபத்தில் குறைந்தவையல்ல. தேசவிமோசன இயக்கத்தின் மண்டலத்தில் தம்முடைய நடவடிக்கைகளுக்கு இடையூறு ஏற்படாமல் தொடர்வதற்கு இடமளிப்பது என்றால் அதன் பொருள், உலக முதலாளித்துவ அமைப்பிற்குள் இளம் நாடுகளின் அடிமைப்பட்ட நிலையை வலுப்படுத்துவது ஆகும்.

இவைதான் ஏகாதிபத்திய அரசியலினதும், நவகாலனியாதிக்கவாதிகளுடைய கொள்கைத்தனமான நடவடிக்கையினதும் பிரதான வழி முறைகள்; இவை, நானூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மூலதனத்துக்குப் பணிபுரிந்த காலனியாதிக்கத்தை அகற்றுவதற்கென வகுக்கப்பட்டதாகும்.

முன்னைய கலோனியல் நாடுகளில் முதலாளித்துவத்தை வேரூன்றச் செய்வதும், அவற்றை ஏகாதிபத்தியத்தின் வெளிநிலங்களாக மாற்றுவதும், பொருளாயத்தத் தொங்குதசைகளாக்குவதும் தான் ஏகாதிபத்தியத்தின் கேந்திர இலக்காகும் மேலும், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இந்த இலக்கை அடைவதற்கான கருவியாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

('கொம்யூனிஸ்ட் உக்ரைனி')
சன்கையிலிருந்து

சுருக்கமாகவும், சூ

